

หลักสูตรการศึกษาพระคัมภีร์
พระกิตติคุณเรื่องอาณาจักรของพระเจ้าคืออะ
ไร?

บทที่ 6

พระกิตติคุณเรื่องอาณาจักรของพระเจ้าคืออะไร?

“... เมื่ออาคารโบสถ์ใกล้จะเสร็จสมบูรณ์ ...

หลักคำสอนเกี่ยวกับการปกครองแผ่นดินโลกของพระคริสต์คือ ..

ถูกปฏิเสธว่าเป็นสิ่งประดิษฐ์ไร้สาระของลัทธินอกรีตและความคลั่งไคล้” (Edward Gibbon, *Decline and Fall of the Roman Empire*, abridged edition, 1967, หน้า 234)

ซากปรักหักพังของโรมันฟอรัมโบราณเงียบสงัด

เป็นฉากแห่งความทรุดโทรมที่จักรพรรดิเคยปกครองอาณาจักรอันเกรียงไกร

วัดนอกรีตที่มีดาวพฤหัสบดีและดาวศุกร์เป็นอนุสรณ์แห่งความรุ่งโรจน์ในอดีต

ผู้เข้าชมจ้องมองที่ซากปรักหักพังและตื่นตาตื่นใจไปกับความงดงามของสิ่งที่พวกเขาต้องเคยเป็น

ในฉากนี้เงาของไม้กางเขนตกลงมาจากยอดโบสถ์หลายแห่งที่ล้อมรอบเมือง

สำหรับบางคนพวกเขาเป็นสัญลักษณ์ที่เหมาะสมของชัยชนะของคริสตจักรเหนืออาณาจักรที่ขมเหงผู้เชื่ออย่าง
างเป็นทางการและพยายามที่จะกำจัดศาสนาคริสต์ให้สิ้นซาก

งานของศาสนาที่จัดตั้งขึ้นคืออาณาจักรของพระเจ้าบนโลกทุกวันนี้หรือไม่?

นี่คือแนวคิดหลักที่กำหนดมุมมองของโลกศาสนา

แต่ที่นี่คืออาณาจักรของพระเจ้าเดียวกับที่พระคัมภีร์อธิบายไว้หรือไม่?

ผู้มาเยือนจ้องมองซากปรักหักพังของกรุงโรมและตื่นตาตื่นใจกับสิ่งที่จะต้องเคยเป็นด้วยความงดงามอย่าง
เต็มที ชัยชนะของศาสนาคริสต์เป็นหลักฐานว่าอาณาจักรของพระเจ้าอยู่ที่นี้หรือไม่?

ศาสนาคริสต์ได้นำสันติสุขอันยั่งยืนมาสู่โลกและชาวโลกตามที่ผู้เผยพระวจนะในคัมภีร์ไบเบิลทำนายไว้หรือไม่?

อาณาจักรของพระเจ้าอยู่ในสถานที่ผ่านคริสตจักรที่จัดตั้งขึ้นแห่งเดียวหรือผ่านนิกายย่อยที่แตกแยกกันหลายร้อยแห่ง? หรืออย่างที่บางคนเชื่อ

อาณาจักรของพระเจ้าเป็นเพียงการสถิตภายในของพระวิญญาณของพระเจ้าในใจคนๆ หนึ่ง?

ความเชื่อดังกล่าวได้หล่อหลอมมุมมองของโลกศาสนาอย่างมากเกี่ยวกับพระกิตติคุณที่พระเยซูคริสต์ทรงสอน

เมื่อพระเยซูตรัสถึงอาณาจักรของพระเจ้า พระองค์หมายความว่าอย่างไร?
พระองค์ทรงหมายถึงคริสตจักรที่พระองค์ทรงสร้างผ่านเหล่าสาวกของพระองค์หรือไม่?
หรือเขากำลังพูดถึงสิ่งที่แตกต่างไปจากเดิมอย่างสิ้นเชิง?

คำถามเหล่านี้เป็นคำถามที่สำคัญ
หลายคนแปลความหมายของภาษาที่ชัดเจนและไม่ผิดเพี้ยนที่พระเยซูทรงใช้เมื่อพระองค์สอนเหล่าสาวกเกี่ยวกับอาณาจักรของพระเจ้าที่กำลังจะมาถึง แต่ตลอดหลายศตวรรษที่ผ่านมาในโลกคริสเตียน พระเยซูเองไม่ได้เป็นผู้ส่งสารแต่เป็นข้อความทั้งหมด
หากคุณต้องเข้าไปหาสาวกที่พระเยซูคริสต์ทรงนำมา—“ข่าวประเสริฐแห่งอาณาจักรของพระเจ้า” (มาระโก 1:14)—คุณต้องค้นหาคำตอบตามพระคัมภีร์สำหรับคำถามเหล่านี้

เรื่องราวเริ่มต้นที่ไหน?

พระคัมภีร์บรรยายถึงอาณาจักรของพระเจ้าอย่างไร
และพระเจ้าเริ่มเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับอาณาจักรของพระองค์แก่มนุษย์เมื่อใด?

หลายคนถือว่าข่าวประเสริฐเรื่องอาณาจักรของพระเจ้าเกิดจากการเทศนาของพระคริสต์และอัครสาวกของพระองค์

เรื่องราวทั้งสี่ในพันธสัญญาใหม่เกี่ยวกับชีวิตและคำสอนของพระคริสต์มักเรียกกันว่าพระกิตติคุณสี่เล่ม อย่างไรก็ตาม

น้อยคนนักที่ตระหนักว่าสาระสำคัญของพระกิตติคุณได้รับการเปิดเผยต่อผู้รับใช้ของพระเจ้าเป็นเจ้านานก่อนที่พระเยซูจะประสูติ (อันที่จริง หนังสือทั้งสี่เล่มนี้ไม่ได้ถูกเรียกว่า “พระกิตติคุณ” แต่เดิมคำนี้ไม่ได้ใช้กับหนังสือเหล่านี้จนกระทั่งกลางศตวรรษที่สอง)

คำว่า gospel ในภาษาอังกฤษของเรามาจากสำนวนภาษาอังกฤษแบบเก่าว่า “goodpell” ซึ่งหมายถึงข่าวดี ในพระคัมภีร์ไบเบิล คำภาษากรีก evangelion ที่แปลว่า “ข่าวประเสริฐ” หมายถึงข่าวสารจากกษัตริย์หรือรายงานอันเป็นที่ชื่นชมเกี่ยวกับเหตุการณ์สำคัญ

ดังนั้นข้าวประเสริฐจึงหมายถึงข้าวดีจากพระเจ้า

เป็นข้าวสารของพระเจ้าที่ประกาศแผนการและพระประสงค์ของพระองค์สำหรับมนุษยชาติ

เป็นข้าวดีของพระองค์แก่เรา

พระเยซูคริสต์มาเพื่อประกาศข่าวอัศจรรย์เกี่ยวกับแผนการและพระประสงค์ของพระเจ้า

จุดเน้นของแผนนั้นคืออาณาจักรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า

พระเจ้าทรงเปิดเผยพระประสงค์ของพระองค์แก่มนุษย์เสมอ แม้ในปฐมกาล

พระองค์ทรงอธิบายถึงเหตุผลที่เราเกิดมาและจุดประสงค์ของชีวิตมนุษย์

คำอธิบายโดยปริยายนั้นเป็นจุดเริ่มต้นของข้าวดี

อัครสาวกเปาโลกล่าวว่าข้าวดีได้รับการสั่งสอน หลายร้อยปีก่อนที่พระเยซูจะประสูติ
กับชายคนหนึ่งชื่ออับราฮัม “และพระคัมภีร์ . . . ได้ประกาศข้าวดีแก่อับราฮัมล่วงหน้า โดยกล่าวว่า
‘บรรดาประชาชาติจะได้รับพรในเจ้า’” (กาลาเทีย 3:8 เน้นย้ำตลอด)

ขอให้สังเกตว่าข้าวดีนั้นเกี่ยวกับพระเจ้าที่ทรงอวยพรทุกประชาชาติ เกี่ยวกับสิ่งๆที่จะตามมา
ในตอนหนึ่งเรียกว่า “ข้าวดีอันเป็นนิจ” (วิวรณ์ 14:6)

เป็นแผนการของพระเจ้าที่จะประทานพรแก่มวลมนุษยชาติชั่ววันรันดร์

พระเยซูคริสต์เป็นบุคคลสำคัญในแผนนั้น

แต่ข้าวดีไม่ได้จำกัดเฉพาะข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลของพระคริสต์เท่านั้น

ครอบคลุมพระประสงค์ทั้งหมดของพระเจ้าตามที่เปิดเผยในพระคัมภีร์ทั้งหมด

เป็นข้าวดีว่าพระเมสสิยาห์—เยซูแห่งนาซาเร็ธ—

จะนำแผนนั้นไปสู่จุดสุดยอดที่นำอัศจรรย์อย่างคาดไม่ถึงได้อย่างไร

เรามาดูตามหัวข้อการเปิดเผยของพระเจ้าเกี่ยวกับข้าวดีนี้เมื่อมันเผยออกมาจากพระคัมภีร์

พระเจ้าทรงแสดงพระประสงค์ในการสร้างมนุษย์เป็นครั้งแรกเมื่อใด?

“แล้วพระเจ้าตรัสว่า ‘ให้เราสร้างมนุษย์ตามฉายาตามอย่างเรา ให้ครอบครองฝูงปลาในทะเล
ฝูงนกในอากาศ สัตว์ใช้งาน ทั่วแผ่นดินโลก และบรรดาสัตว์เลื้อยคลานที่คลานไปมาบนแผ่นดิน’” (ปฐมกาล
1:26)

ข้อนี้เริ่มต้นการประกาศข่าวดีเรื่องอาณาจักรของพระเจ้า

ที่พระเจ้าทรงแสดงพระประสงค์ที่จะสร้างมนุษย์ตามพระฉายาของพระองค์และประทานอำนาจเหนือสิ่ง
สร้างของพระองค์ การถูกสร้างขึ้นตามพระฉายาของพระเจ้าทำให้ชีวิตมนุษย์มีจุดประสงค์พิเศษ (บทที่ 3
ของหลักสูตรการศึกษาพระคัมภีร์นี้ครอบคลุมรายละเอียดเพิ่มเติมว่าพระเจ้าสร้างมนุษย์อย่างไรและทำไมต
ามพระฉายาของพระองค์)

พระเจ้าทรงเสนอวิถีชีวิตของครอบครัวมนุษย์กลุ่มแรก — ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของต้นไม้แห่งชีวิต — ซึ่งเกี่ยวข้องกับมนุษย์ทุกคนที่มีความสุขกับความสัมพันธ์ส่วนตัวกับพระเจ้าผู้สร้างของพวกเขา

ส่วนประกอบทางจิตวิญญาณอะไรที่จำเป็นสำหรับความสัมพันธ์ของมนุษย์กับพระเจ้าที่จะประสบความสำเร็จ?

“แต่หากไม่มีความเชื่อแล้ว จะเป็นที่พักพิงพระทัยของพระองค์ไม่ได้เลย เพราะผู้ที่จะมาหาพระเจ้าได้นั้นต้องเชื่อว่าพระองค์ทรงเป็นอยู่ และพระองค์ทรงเป็นผู้ประทานบำเหน็จแก่บรรดาผู้ที่แสวงหาพระองค์อย่างพากเพียร” (ฮีบรู 11:6)

พระเจ้าประทานพระพรและรางวัลแก่ผู้ที่เต็มใจรับใช้พระองค์ด้วยความเชื่อที่แท้จริงและมีชีวิต (ยากอบ 2:17-23) ความเชื่อนี้เป็นไปได้ในสถานะของประทานจากพระเจ้าเท่านั้น และมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อความรอดของเรา (เอเฟซัส 2:8)

ไม่มีใครที่ปฏิเสธที่จะเชื่อและวางใจในพระเจ้าที่จะทำให้พระองค์พอพระทัยได้

พระเจ้าทรงคาดหวังให้อดัมและอีฟวางใจพระองค์และแสดงความไว้วางใจของพวกเขาโดยการเชื่อฟังสิ่งที่พระองค์ตรัส ตลอดทั้งคัมภีร์ไบเบิลการเชื่อฟังอย่างวางใจเรียกว่าศรัทธา นำเสียใจที่อดัมและอีฟประเมินความสำคัญของการไว้วางใจพระเจ้าและปฏิบัติตามคำแนะนำของพระองค์อย่างซื่อสัตย์ต่ำเกินไป

ทางเลือก: วิถีชีวิตแบบไหน?

ความไว้วางใจในพระเจ้าเป็นผลมาจากการเลือก

วิถีชีวิตของพระเจ้าไม่ใช่ทางเลือกเดียวที่พ่อแม่คนแรกของเราเผชิญ ภูเสนอทางเลือกให้อีฟ ทำให้เธอเชื่อว่าวิธีการของเขาคือวิธีที่ดีกว่า เขาเกลี้ยกล่อมเธอว่าพระเจ้าทรงปกปิดข้อมูลสำคัญจากเธอ และพระเจ้ากำลังทำให้เธอเข้าใจผิด (ปฐมกาล 3:1-6)

จากนั้นอีฟชักชวนให้ออดัมเข้าร่วมกับเธอในการกบฏต่อคำสั่งสอนของพระเจ้าโดยรับส่วนต้นไม้แห่งความรู้ในสวนเอเดนและความชั่ว (ปฐมกาล 2:15-17)

ด้วยเหตุนี้ “ผู้ปกครอง” อีกคนหนึ่ง (ยอห์น 12:31) ซึ่งเป็นผู้มีอิทธิพลเหนือ “อาณาจักรทั้งหมดของโลก” (มัทธิว 4:7-9) สามารถแนะนำมนุษยชาติให้รู้จักวิถีชีวิตที่แตกต่างออกไป ผู้ปกครองคนนี้คือ “งูโบราณที่เรียกว่ามารและซาตาน ผู้ล่อลวงคนทั้งโลก” (วิวรณ์ 12:9) เมื่อเวลาผ่านไป เขาได้แนะนำข่าวสารทางศาสนาปลอม—เป็น “ข่าวดีที่แตกต่าง” (กาลาเทีย 1:6-8)—ซึ่งตรงข้ามกับแผนการของพระเจ้าและพระประสงค์ของพระองค์สำหรับเรา

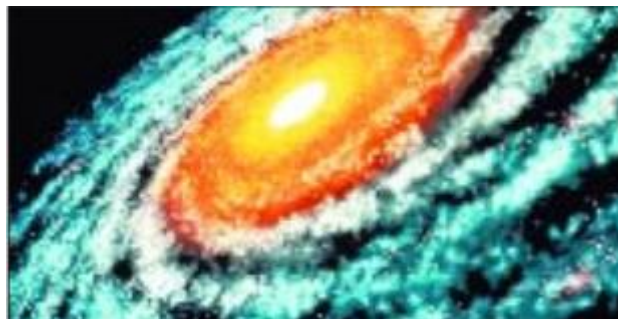
เราต้องเข้าใจถึงความสำคัญของการที่ซาตานแนะนำให้มนุษย์มีวิถีชีวิตที่แตกต่างออกไป ซึ่งตรงข้ามกับพระเจ้า

ข่าวสารของซาตานปิดบังด้วยภาษาที่ฟังดูเข้าทำซึ่งดูเหมือนว่าถูกต้องตามวิถีคิดตามธรรมชาติของเรา (2 โครินธ์ 11:13-15) เขายังทำให้คนส่วนใหญ่เชื่อว่าวิธีการของพระเจ้านั้นโง่เขลา (1 โครินธ์ 2:14) ในการทำเช่นนั้น ซาตานไม่เพียงกลายเป็นผู้ปกครองเท่านั้น แต่ยังเป็น "พระเจ้า" ในยุคนี้ด้วย (2 โครินธ์ 4:4) เปาโลเรียกท่านว่า "เจ้าแห่งอำนาจในอากาศ วิญญาณซึ่งบัดนี้ทำงานอยู่ในพวกที่ไม่เชื่อฟัง" (เอเฟซัส 2:2)

พระเจ้าตรัสคำพยากรณ์อะไรแก่ "งูตัวนั้น"?

“พระยาห์เวห์พระเจ้าจึงตรัสกับงูว่า ‘เพราะเจ้าทำเช่นนี้ . . . เราจะให้เจ้ากับหญิงนี้เป็นศัตรูกัน และระหว่างเชื้อสายของเจ้ากับเชื้อสายของนาง เขาจะทำให้ศีรษะของเจ้าฟกช้ำ และเจ้าจะทำให้ส้นเท้าของเขافل่ำ’” (ปฐมกาล 3:14-15)

ที่นี่ ในช่วงต้นของประวัติศาสตร์มนุษย์ พระเจ้าทรงสัญญาถึงความหวังสำหรับมนุษยชาติ พระองค์สัญญาว่าพงศ์พันธุ์ที่ได้รับการแต่งตั้ง (พระเมสสิยาห์) จะช่วยมนุษย์ให้พ้นจากการปกครองของซาตาน ดังที่เราจะได้เห็น คำพยากรณ์ในตอนต้นนี้ยังแสดงให้เห็นความมุ่งมั่นของพระเจ้าที่จะดำเนินการตามแผนของพระองค์ที่จะหล่อหลอมมนุษย์ให้เป็นภาพลักษณ์ทางวิญญาณของพระองค์เองให้สำเร็จ— เพื่อก่อตั้งอาณาจักรที่จะออกผลจากต้นไม้แห่งชีวิตแทนที่จะเป็นผลจากการล่อลวงของซาตาน

พระเจ้าทรงวางแผนตั้งแต่ก่อนสร้างมนุษย์เพื่อสถาปนาอาณาจักรของพระองค์
ไม่มีสิ่งใดจะขัดขวางพระองค์ไม่ให้เกิดขึ้น

คำทำนายของเมสสิยาห์ที่สัญญาไว้เริ่มต้นหัวข้อที่ดำเนินไปทั่วทั้งพระคัมภีร์
เป็นคำสัญญาที่มั่นคงของพระเจ้าเกี่ยวกับพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด กษัตริย์ที่จะปกครองด้วยความชอบธรรม
นำสันติสุขและความรอดมาสู่ทุกคน

พระเจ้าทรงวางแผนอาณาจักรของพระองค์มานานแค่ไหน?

“จากนั้นกษัตริย์จะตรัสกับผู้ที่อยู่เบื้องขวาของพระองค์ว่า ‘มาเถิด ท่านผู้ได้รับพรจากพระบิดาของเรา
จงรับอาณาจักรซึ่งเตรียมไว้สำหรับท่านตั้งแต่แรกสร้างโลกเป็นมรดก’” (มัทธิว 25:34)

พระเจ้าทรงวางแผนตั้งแต่ก่อนสร้างมนุษย์เพื่อสถาปนาอาณาจักรของพระองค์
ไม่มีสิ่งใดจะขัดขวางพระองค์ไม่ให้เกิดขึ้น จากหน้าเริ่มต้นของพระคัมภีร์
พระเจ้าอธิบายว่าทำไมพระองค์จึงสร้างเราและวิธีที่พระองค์จะสถาปนาอาณาจักรของพระองค์

ความต้องการของผู้ไถ่บาป

อะไรคือผลของบาปของอดัมและอีฟ?

“พระองค์จึงขับไล่ชายคนนั้นออกไป และพระองค์ทรงตั้งเอร์ปไว้ที่ทิศตะวันออกของสวนเอเดน
และทรงให้ดาบเพลิงเล่มหนึ่งซึ่งหันไปทุกทิศทุกทาง เพื่อป้องกันทางไปสู่ต้นไม้แห่งชีวิต” (ปฐมกาล 3:24)

พระเจ้าทรงขับไล่อดัมและอีฟและลูกหลานของพวกเขาออกจากสวนเอเดน
แต่มีบางอย่างเกิดขึ้นกับพวกเขาที่อยู่ไกลออกไป
พระเจ้าปฏิเสศการเข้าถึงต้นไม้แห่งชีวิตของอดัมและอีฟและลูกหลานของพวกเขาจนกว่าพระเมสสิยาห์ผู้
สืบเชื้อสายตามสัญญาจะปรากฏตัวและไถ่พวกเขา (1 เปโตร 1:18-21) และคืนดีกับพระเจ้าอย่างถาวร (2
โครินธ์ 5:18-21).

การเลือกฟังซาตานของพวกเขาทำให้มนุษย์เริ่มเข้าสู่เส้นทางที่เพิกเฉยต่อคำสั่งสอนและวิถีชีวิตของพระเจ้า
พวกเขาเลือก “ต้นไม้แห่งความลำเอียงในความดีและความชั่ว” แทน
พวกเขาเลือกที่จะตัดสินใจว่าตัวเองถูกและผิด พวกเขารับเอา “ทางที่คนเราเห็นว่าถูก” แต่ในที่สุดจะก่อผลที่น่า
เศร้าอย่างมากมายเสมอ (สุภาษิต 14:12; 16:25) เป็นวิถีแห่งความบาป ซึ่งนำไปสู่ความทุกข์ยาก
ความรุนแรง และความตาย (โรม 3:15-16; 6:23)

เกิดอะไรขึ้นในชีวิตของลูกหลานของอดัมและอีฟ?

“แผ่นดินโลกก็เสื่อมทรามต่อพระพักตร์พระเจ้า และแผ่นดินก็เต็มไปด้วยความรุนแรง
พระเจ้าจึงทอดพระเนตรดูแผ่นดิน และแท้จริงมันเสื่อมโทรม
เพราะเนื้อหนังทั้งหมดได้ทำให้ทางของพวกเขาเสื่อมเสียไปบนโลก” (ปฐมกาล 6:11-12)

“ทางที่มนุษย์เห็นว่าถูก” ก่อผลที่น่าเศร้า เป็นทางแห่งความบาปที่นำไปสู่ความรุนแรง ความทุกข์ยาก
และความตาย

เมื่อผู้คนพัฒนาอารยธรรมของตนโดยแยกจากพระเจ้า
ผลลัพธ์ของการเลือกวิถีชีวิตของตนเองก็ปรากฏชัดขึ้นอย่างรวดเร็ว
เริ่มจากการที่เคนดังหารอาเบลน้องชายของเขา (ปฐมกาล 4:8) ความรุนแรงทวีคูณขึ้น

ในสมัยของโนอาห์ โลกได้เสื่อมทรามลงจน “พระเจ้าเสียดพระทัยที่ทรงสร้างมนุษย์ขึ้นมาบนแผ่นดินโลก
และพระองค์ทรงเป็นทุกข์พระทัย” (ปฐมกาล 6:6) ยกเว้นโนอาห์และครอบครัวไว้ล้น
ทุกคนเสียชีวิตในน้ำท่วมครั้งใหญ่ที่ตามมา (ปฐมกาล 7:23)

พระวาระของพระเจ้าที่ตรัสกับโนอาห์หลังน้ำท่วมเปรียบเทียบกับคำสั่งดั้งเดิมที่ทรงสอนแก่อาดัมอย่างไร?

“... ตามพระฉายาของพระเจ้า พระองค์ทรงสร้างมนุษย์ ส่วนเจ้าจึงมีลูกคอกทวิมากขึ้น
บังเกิดผลอย่างบริบูรณ์ในแผ่นดินและทวีมากขึ้นในนั้น” (ปฐมกาล 9:6-7)

ในรูปลักษณะของพระองค์ พระองค์ทรงเน้นย้ำถึงกฎแห่งความสัมพันธ์ที่ถูกต้อง
พระเจ้าต้องการให้พฤติกรรมของผู้คนสะท้อนถึงลักษณะนิสัยและวิถีชีวิตของพระองค์
นั่นเป็นวิธีเดียวที่อารยธรรมจะพัฒนาอย่างสันติและมีประสิทธิผล
เป็นหนทางเดียวที่จะหลีกเลี่ยงหายนะที่เกิดจากเหตุร้ายที่ก่อให้เกิดน้ำท่วมได้

บทเรียนเกี่ยวกับความรุนแรงและการทำลายล้างก่อนและระหว่างน้ำท่วมไม่นานก็สูญหายไปจากลูกหลาน
ของโนอาห์ ปฐมกาลบทที่ 11

บรรยายถึงมนุษยชาติที่ต่อต้านการปกครองของพระเจ้าอีกครั้งหลังจากน้ำท่วมโลก ณ
สถานที่ที่เรียกกันว่าบาเบลหรือบาบิโลน

มนุษย์ได้สร้างหอคอยขึ้นเพื่อเป็นสัญลักษณ์อันยั่งยืนของความมุ่งมั่นครั้งใหม่ในการสร้างอารยธรรมของตน
นอกเหนือจากคำสั่งสอนของพระเจ้า

ชื่อบาบิโลน (บาเบลในภาษาฮีบรู) กลายเป็นชื่อเรียกในพระคัมภีร์ไบเบิลสำหรับอาณาจักรของซาตาน
ในหนังสือเล่มสุดท้ายของพระคัมภีร์

เราพบว่าอาณาจักรของซาตานเมื่อสิ้นยุคของเรานั้นถูกเรียกเป็นสัญลักษณ์ว่าบาบิโลน (วิวรณ์ 14:8)

จุดเริ่มต้นของคนที่พระเจ้าทรงเลือกสรร

จากอารยธรรมที่มีต้นกำเนิดที่หอบาเบล พระเจ้าทรงเรียกชายคนหนึ่งชื่ออับราม
พระเจ้าทรงเปลี่ยนชื่ออับรามเป็นอับราฮัม ซึ่งแปลว่า “บิดาของประชาชาติมากมาย” (ปฐมกาล 17:5)
ชื่อใหม่ของอับราฮัมมีความสำคัญอย่างยิ่ง

ทำไมพระเจ้าถึงเรียกอับราฮัม?

“พระยาห์เวห์ตรัสกับอับรามว่า ‘จงออกจากเมือง จากครอบครัว จากบ้านบิดาของเจ้า ไปยังแผ่นดินที่เราจะสำแดงแก่เจ้า เราจะทำให้เจ้าเป็นชนชาติใหญ่ เราจะอวยพรเจ้าและทำให้ชื่อของเจ้ายิ่งใหญ่ และท่านจะเป็นพระพร เราจะอวยพรผู้ที่อวยพรเจ้า และเราจะสาปแช่งผู้ที่สาปแช่งเจ้า และทุกคนรอบครัวในโลกจะได้รับพรในตัวคุณ’” (ปฐมกาล 12:1-3)

พระเจ้าทรงเริ่มกระบวนการที่จะนำพระพรมาสู่ชาวโลกทุกคน โดยทางอับรามและลูกหลานของเขา พระเจ้าจะทรงเริ่มอาณาจักรทางกายภาพชั่วคราว นั่นคือชนชาติอิสราเอล

พระเจ้าตั้งใจที่จะมีความสัมพันธ์ส่วนตัวกับอับรามตามที่พระองค์ต้องการกับมนุษย์คู่แรกคืออดัมและอีฟหรือไม่?

“เมื่ออับรามอายุเก้าสิบเก้าปี พระเจ้าทรงปรากฏแก่อับรามและตรัสแก่เขาว่า ‘เราเป็นพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ จงเดินนำหน้าเราและอย่ามีที่ติ’” (ปฐมกาล 17:1)

จากประสบการณ์ชีวิตของเขาในดินแดนใหม่ อับรามได้เรียนรู้บทเรียนสำคัญของการไว้วางใจพระเจ้าโดยการมีศรัทธาในพระสัญญาของพระองค์และปฏิบัติตามนั้น ด้วยเหตุนี้ อับรามจึงเป็น “บิดาของคนทั้งปวงที่เชื่อ” (โรม 4:11)

กษัตริย์และอาณาจักรเกี่ยวข้องกับภารกิจของอับรามไหม?

“เราจะทำให้เจ้ามีลูกดกมากมาย และเราจะสร้างเจ้าเป็นชนชาติ และบรรดากษัตริย์จะมาจากเจ้า” (ปฐมกาล 17:6)

โดยผ่านสายเลือดของชายผู้นี้ พระเจ้าทรงสัญญาว่าจะสร้างชนชาติที่ยิ่งใหญ่ขึ้น คำพยากรณ์ต่อมาแสดงว่าราชอาณาจักรนี้จะเป็นผู้นำหน้าราชอาณาจักรฝ่ายวิญญาณของพระเจ้า คำสัญญาของพระเจ้าที่มีต่ออับรามมีบทบาทสำคัญในแผนผู้เชื่อวชาอายุของเขาเพื่อมนุษยชาติ

คำสัญญาที่พระเจ้าให้ไว้กับอับรามเป็นรากฐานของอาณาจักรของพระเจ้า อับรามและผู้เผยพระวจนะก็เป็นรากฐานของข่าวดีเช่นกัน เปาโลบอกเราว่าคริสตจักรเองนั้น “สร้างขึ้นบนรากฐานของอัครสาวกและผู้เผยพระวจนะ พระเยซูคริสต์เองทรงเป็นศิลามุมเอก” (เอเฟซัส 2:20)

เราไม่สามารถเข้าใจถึงความสำคัญของพระกิตติคุณได้อย่างเต็มที่หากไม่เปรียบเทียบการเปิดเผยของพระเจ้าเป็นเจ้ากับอับรามและศาสดาพยากรณ์ที่ประสบความสำเร็จกับคำสอนของพระเยซูคริสต์ นี่เป็นแนวทางที่อัครสาวกของพระคริสต์ใช้ในการประกาศข่าวดีแก่ชาวโลก วิธีอื่นใดจะนำไปสู่ความเข้าใจที่ผิดเพี้ยนและไม่สมบูรณ์เกี่ยวกับพระกิตติคุณแห่งอาณาจักรของพระเจ้าเป็นเจ้า

อิสราเอล: ราชอาณาจักรชั่วคราวของพระเจ้า

เผ่าต่างๆ ของอิสราเอล ลูกหลานของยาโคบ หลานชายของอับราฮัม กลายเป็นอาณาจักรที่แท้จริงภายใต้การปกครองของกษัตริย์เดวิด

เดวิด บรรพบุรุษฝ่ายเนื้อหนังของพระเยซูคริสต์

พิจารณาคำถามของพระเจ้าเกี่ยวกับจุดประสงค์ของมนุษย์ขณะที่ท่านใคร่ครวญถึงรัศมีภาพแห่งสวรรค์ “มนุษย์คนไหนที่พระองค์ทรงนึกถึงเขา” เขาถาม “และบุตรแห่งมนุษย์ที่พระองค์เสด็จเยี่ยมเขา?” (สดุดี 8:4) นี่เป็นคำถามของมนุษยชาติ เราถามต่อไปว่า “ชีวิตนี้ มีแก่นนี้หรือ?”

โดยผ่านเดวิด พระเจ้าเปิดเผยว่าพระองค์จะทรงเข้าแทรกแซงกิจการของมนุษย์อย่างมาก พระองค์จะทรงทำให้ “สงครามยุติสิ้นแผ่นดินโลก” และพระองค์จะ “เป็นที่ยกย่องในหมู่ประชาชาติ” (สดุดี 46:1-11)

โดยผ่านทางเดวิด พระเจ้าทรงสถาปนาราชวงศ์ของกษัตริย์เหนืออิสราเอล พระคริสต์เองในฐานะ “บุตรของเดวิด บุตรของอับราฮัม” (มัทธิว 1:1) ถือกำเนิดขึ้นเพื่อรับราชบัลลังก์ของเดวิด (ลูกา 1:32) เราเรียนรู้ความสัมพันธ์โดยตรงระหว่างราชวงศ์ของกษัตริย์ที่พระเจ้าสัญญาว่าจะสืบเชื้อสายมาจากอับราฮัมและเดวิด และอาณาจักรของพระเจ้าที่พระเยซูคริสต์ประกาศไว้

ราชวงศ์ของเดวิดจะปกครองอิสราเอลนานเท่าไร?

“เจ้าไม่รู้หรือว่าพระยาห์เวห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลประทานอำนาจเหนืออิสราเอลแก่เดวิดเป็นนิตย์ ทั้งแก่เขาและบุตร . . . ?” (2 พงศาวดาร 13:5)

การปกครองของเดวิดจะคงอยู่ตลอดไป

เดวิดเป็นกษัตริย์ที่จะปกครองอิสราเอลหลังจากการฟื้นฟูภายใต้พระเมสสิยาห์หลังจากที่พระองค์กลับมายังโลก (เอเสเคียล 37:21-24)

แน่นอนว่าการปกครองของเดวิดจะเกิดขึ้นได้ต่อเมื่อพระเจ้าชุบชีวิตเดวิดพร้อมกับชนมิกชนคนอื่นๆ เมื่อพระคริสต์เสด็จกลับมา

อาณาจักรที่พระเจ้าทรงสถาปนาผ่านเดวิดเป็นผู้บุกเบิกอาณาจักรที่สำคัญยิ่งกว่าที่พระเยซูคริสต์จะทรงสถาปนาในอนาคต สังเกตพระเจ้าที่ชี้ให้เห็นความสำคัญของราชวงศ์ของเดวิด: “เขาจะสร้างพระนิเวศให้เรา และเราจะสถาปนาราชบัลลังก์ของเขาเป็นนิตย์ เราจะเป็นบิดาของเขา และเขาจะเป็นบุตรของเรา และเราจะไม่พรวดความเมตตาของเราไปจากเขาเหมือนที่เราได้พรวดไปจากเขาที่อยู่ก่อนเจ้า และเราจะตั้งเขาไว้ในบ้านของเราและในอาณาจักรของเราเป็นนิตย์ และพระที่นั่งของพระองค์จะตั้งอยู่เป็นนิตย์” (1 พงศาวดาร 17:12-14)

เมื่อมนุษย์พัฒนาอารยธรรมของตนโดยแยกจากพระเจ้า
ผลลัพธ์ของการเลือกวิถีชีวิตของตนเองก็ปรากฏชัดขึ้นอย่างรวดเร็ว
เริ่มจากการสังหารอาเบลโดยเคนนี่ชายของเขา ความรุนแรงเริ่มทวีคูณขึ้น

พระเจ้าทรงเรียกอาณัติกรของเดวิดว่าเป็น “อาณัติกรของข้าพเจ้า”—แบบอย่าง
หรือผู้มาก่อนของอาณัติกรของพระเจ้าที่กำลังจะมาถึง
การเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างอาณัติกรชั่วคราวของเดวิดกับอาณัติกรของพระเจ้าเป็นสิ่งสำคัญอย่า
ยิ่งต่อการเข้าใจข่าวดีที่พระคริสต์และอัครสาวกสั่งสอน

เปาโลเห็นความสัมพันธ์ระหว่างข่าวประเสริฐกับคำสัญญาของพระเจ้าที่มีต่อเดวิดหรือไม่?

“เปาโล ผู้รับใช้ของพระเยซูคริสต์ ได้รับเรียกให้เป็นอัครสาวก
แยกตัวออกไปเพื่อข่าวดีของพระเจ้าซึ่งพระองค์ทรงสัญญาไว้ก่อนหน้าโดยผ่านผู้เผยพระวจนะในพร
คำมั่งคั่งศักดิ์สิทธิ์เกี่ยวกับพระบุตรของพระองค์คือพระเยซูคริสต์ องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา
ผู้บังเกิดจากเชื้อสายของเดวิดตามเนื้อหนัง
และประกาศว่าเป็นพระบุตรของพระเจ้าด้วยฤทธานุภาพตามพระวิญญาณบริสุทธิ์
โดยการฟื้นขึ้นมาจากความตาย ” (โรม 1:1-4)

ขณะสอนในวันสะบาโตในเมืองอันท็อก เปาโลอธิบายแนวคิดนี้ว่า “และต่อมา [อิสราเอล]
ก็ทูลขออภัยโทษ พระเจ้าจึงประทานซาอูลบุตรชายคิซเฟาเบนยามินให้พวกเขาเป็นเวลาสี่สิบปี
เมื่อทรงปลดเขาออกแล้ว พระองค์ทรงตั้งเดวิดขึ้นเป็นกษัตริย์แทนพวกเขา
ซึ่งพระองค์ทรงเป็นพยานด้วยและตรัสว่า 'เราได้พบเดวิดบุตรเจสซีแล้ว
คนที่ทำตามใจเราเองที่จะทำตามความประสงค์ของเรา' จากเชื้อสายของชายผู้นี้ ตามคำสัญญา

พระเจ้าได้ทรงยกพระเยซูผู้ช่วยให้รอดขึ้นมาเพื่ออิสราเอล” (กิจการ 13:21-23; เทียบ 2 ทิโมธี 2:8; วิวรรณ์ 22:16)

เมื่อซาโลมอนโอรสของเดวิดขึ้นเป็นกษัตริย์ พระองค์ประทับบนบัลลังก์ของใคร?

“แล้วซาโลมอนก็ประทับบนบัลลังก์ของพระยาห์เวห์เป็นกษัตริย์แทนเดวิดราชาบิดา ” (1 พงศาวดาร 29:23)

พระเจ้าไม่เพียงถือว่าอิสราเอลเป็นอาณาจักรทางโลกของพระองค์เท่านั้น แต่พระองค์ยังถือว่าบัลลังก์ของอิสราเอลเป็นบัลลังก์ของพระองค์—บัลลังก์ที่พระเยซูคริสต์จะรับเป็นมรดก (ลูกา 1:32)

กษัตริย์ในราชวงศ์ของเดวิดควรจะติดต่อดirectกับพระเจ้า แต่อิสราเอลและกษัตริย์ของเธอไม่ซื่อสัตย์ต่อพันธสัญญาที่ทำไว้กับพระเจ้า และอาณาจักรอิสราเอลก็อยู่ไม่ยืนยง ดังนั้นการติดต่อดirectกับพระเจ้าจึงสิ้นสุดลง

หลังจากโซโลมอนครองราชย์แล้ว ประชาชาติอิสราเอลก็แตกออกเป็นสองส่วน คนเผ่าทางเหนือ 10 เผ่ายังคงเรียกว่าอิสราเอล อาณาจักรทางใต้ที่รู้จักกันในชื่อยูดาห์ยังคงภักดีต่อราชวงศ์กษัตริย์ของเดวิด แต่หลังจากนั้นไม่มีชาติใดทำตามแบบอย่างของอับราฮัมและเดวิดอย่างเต็มที่

ในที่สุดอิสราเอลและยูดาห์ต่างก็ตกเป็นเหยื่อของเพื่อนบ้านที่มีอำนาจ หลังจากการรุกรานหลายครั้ง อิสราเอลก็ล่มสลายและถูกอัสซีเรียจับไปเป็นเชลยในปี 721 ก่อนคริสต์ศักราช อาณาจักรยูดาห์ตกเป็นของชาวบาบิโลนภายใต้กษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ในปี 587 ก่อนคริสต์ศักราช เมื่อความหายนะของพวกเขา อาณาจักรทางโลกของอิสราเอลถูกบดขยี้ให้สิ้นซาก มีเพียงประชาชนที่เหลืออยู่เท่านั้นที่ยังคงเป็นเชลยและทาส

ทั้งอิสราเอลและยูดาห์ตกเป็นเหยื่อของเพื่อนบ้านที่มีอำนาจมากกว่า หลังจากการรุกรานหลายครั้ง
อิสราเอลก็ล่มสลายและถูกชาวอัสซีเรียจับไปเป็นเชลย

ในบรรดาเชลยของยูดาห์ที่ถูกกวาดต้อนไปยังบาบิโลน มีชายหนุ่มผู้สูงศักดิ์ชื่อดาเนียล
พระเจ้าให้ความสามารถในการตีความความฝันและนิมิตบางอย่างแก่เขา โดยการตีความของดาเนียล
พระเจ้าทรงเปิดเผยอนาคตที่มีความหวังอย่างน่าประหลาดใจสำหรับอิสราเอล

ดาเนียลมองเห็นอาณาจักรของพระเจ้า

งานพยากรณ์ของดาเนียลเริ่มขึ้นเมื่อเนบูกัดเนสซาร์ฝันร้าย
ผู้ปกครองชาวบาบิโลนผู้นี้ขอให้ผู้วิเศษเล่าความฝันและคำแก้ฝันให้เขาฟัง
พระเจ้าทรงใส่ความคิดของเนบูกัดเนสซาร์ให้เรียกร่องบางสิ่งที่มีมนุษย์เป็นไปไม่ได้จากพวกเขา—
ขอให้พวกเขาบอกสิ่งที่เขาฝัน ดาเนียลไม่เพียงแต่บรรยายความฝันของกษัตริย์ได้เท่านั้น
แต่ยังอธิบายความหมายเชิงพยากรณ์ได้ด้วย

เนบูกัดเนสซาร์เห็นอะไรในความฝันของเขา?

“ข้าแต่กษัตริย์ ทอดพระเนตร และเบื้องหน้ามีรูปปั้นขนาดใหญ่ยืนอยู่ รูปปั้นขนาดมหึมาแพรวพราว
ดูน่าเกรงขาม หัวของรูปปั้นทำด้วยทองคำบริสุทธิ์ หน้าอกและแขนทำด้วยเงิน
ท้องและต้นขาเป็นทองสัมฤทธิ์ ขาเป็นเหล็ก ทำเป็นเหล็กและดินเผาเป็นบางส่วน” (ดาเนียล 2:31-33,
พระคัมภีร์ฉบับภาษาไทย)

ส่วนต่าง ๆ ของรูปปั้นประกอบด้วยวัสดุต่าง ๆ เป็นสัญลักษณ์อะไร?

“นี่เป็นความฝัน และตอนนี้เราจะแก้ฝันให้กษัตริย์ฟัง ข้าแต่พระราช
พระองค์เป็นพระราชแห่งพระราช พระเจ้าแห่งสวรรค์ประทานอำนาจ และรัศมีภาพแก่คุณ . . หัวทองนั้น
หลังจากคุณ อาณาจักรอื่นจะสูงขึ้น ด้อยกว่าคุณ ต่อไป อาณาจักรที่สาม
อาณาจักรหนึ่งทำด้วยทองสัมฤทธิ์จะปกครองโลกทั้งใบ ในที่สุด จะมีอาณาจักรที่สี่ แข็งแกร่งดังเหล็ก—
สำหรับเหล็กที่หักและทุบทำลายทุกสิ่ง—และเมื่อเหล็กทำให้สิ่งต่าง ๆ แตกเป็นชิ้นเล็กชิ้นน้อย ดังนั้น
มันจะบดขยี้และหักสิ่งอื่น ๆ ทั้งหมด” (ข้อ 36-40, พระคัมภีร์ฉบับภาษาไทย)

นักศึกษาวិชาพยากรณ์และประวัติศาสตร์โดยทั่วไปเห็นพ้องต้องกันว่าส่วนต่างๆ
ของรูปปั้นหมายถึงอาณาจักรทั้งสิ้นของบาบิโลน เปอร์เซีย กรีก และโรม
(แม้แต่เปอร์เซียและกรีกก็มีการระบุชื่อในดาเนียล 8:20-21) ในนิมิตอื่นในบทที่ 7
ดาเนียลเห็นอาณาจักรเหล่านี้เป็นเหมือนสัตว์ป่าที่กัดกินประชาชาติอื่นๆ

อาณาจักรทั้งสี่ครอบงำเหตุการณ์ในตะวันออกใกล้ระหว่างการปกครองของพวกเขา ในที่สุดจักรวรรดิโรมันก็ขยายตัวจนครอบคลุมดินแดนส่วนใหญ่ตั้งแต่ตะวันออกใกล้ไปจนถึงส่วนตะวันตกสุดของยุโรป กรุงโรมมีชื่อเสียงโด่งดังในเรื่องการข่มเหงชาวยิวและชาวคริสต์อย่างรุนแรง

แม้ว่าจะไม่มีอาณาจักรเหล่านี้ควบคุมทุกส่วนของโลก แต่ความคิดของพวกเขาก็มีอิทธิพลอย่างมากต่ออารยธรรมตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา นี่เป็นเรื่องจริงโดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรีซและโรม ซึ่งวัฒนธรรมและความคิดได้หล่อหลอมความคิดและการปฏิบัติของรัฐบาล การศึกษา สังคม และศาสนาของโลกตะวันตก

จะเกิดอะไรขึ้นกับอาณาจักรที่เป็นตัวแทนในความฝันของเนบูคัดเนสซาร์?

“ขณะที่คุณกำลังดู หินก้อนหนึ่งถูกตัดออก แต่ไม่ใช่ด้วยมีคมมนุษย์ มันพาดไปที่รูปปั้นซึ่งทำด้วยเหล็กและดินเหนียวจนแตกเป็นชิ้นเล็กชิ้นน้อย จากนั้นเหล็ก ดินเหนียว ทองสัมฤทธิ์ เงิน และทองคำก็แตกออกเป็นชิ้นๆ พร้อมกัน กลายเป็นเหมือนเกลบบนลานนวดข้าวในฤดูร้อน ลมได้พัดพาพวกเขาไปโดยไม่ทิ้งร่องรอยไว้ แต่ก้อนหินที่กระแทกรูปปั้นกลายเป็นภูเขาขนาดใหญ่และถมดินทั้งหมด” (ข้อ 34-35, พระคัมภีร์ฉบับภาษาไทย)

ในความฝันของเนบูคัดเนสซาร์ รูปปั้นทั้งองค์พังทลายลงเมื่อ “ก้อนหิน [ที่] ถูกตัดออก แต่ไม่ใช่ด้วยมีคมมนุษย์” มันแตกเป็นเสี่ยงๆ เศษเล็กเศษน้อยปลิวหายไปเหมือนฝุ่น “จนไม่พบร่องรอยของมัน” อาณาจักรของมนุษย์ที่ปฏิบัติกรภายใต้อิทธิพลและการนำทางของซาตานจะถึงจุดจบเช่นเดียวกัน พวกเขาถูกกำหนดให้ถูกทำลายและถูกลืมอย่างสิ้นเชิง

อะไรจะเกิดขึ้นหลังจากการทำลายอารยธรรมที่ได้รับอิทธิพลจากมารนี้?

“ในสมัยของกษัตริย์เหล่านั้น พระเจ้าแห่งสวรรค์จะทรงสร้างอาณาจักรที่ไม่มีวันถูกทำลาย และจะไม่ถูกลบเลือนให้อยู่กับชนชาติอื่น มันจะบดขยี้อาณาจักรเหล่านั้นทั้งหมดและนำมาซึ่งจุดจบ แต่ตัวมันเองจะคงอยู่ตลอดไป” (ข้อ 44, พระคัมภีร์ฉบับภาษาไทย)

อาณาจักรที่พระเจ้าจะทรงสถาปนาจะอยู่เหนือความพยายามทั้งหมดของมนุษย์ พระเจ้าจะทรงสถาปนาอารยธรรมของพระองค์บนแผ่นดินโลก ซึ่งมนุษย์ปฏิเสธตั้งแต่แรกเริ่ม คัมภีร์ไบเบิลของลุ่มพุดถึงอาณาจักรนี้กล่าวว่า “การดำรงอยู่ ‘ตลอดกาล’

คือความเป็นสากลของอาณาจักรในเวลา ([ดาเนียล] 7:14)

เหมือนภูเขาที่ถมแผ่นดินโลกคือความเป็นสากลในอวกาศ คำว่า 'เป็นนิത്യ'

ยกราชอาณาจักรออกจากกาลเวลาสู่นิรันดร

ช่วงเวลาของโลกได้สิ้นสุดลงแล้วและอาณาจักรอมตะที่ไม่มีวันสิ้นสุดจะได้รับการแนะนำ

แต่ช่วงเวลาของโลกนั้นถูกลีบทอดโดยอีกยุคหนึ่ง แต่อาณาจักรนี้จะไม่มีผู้ลืบทอด”

พระเยซูคริสต์จะแทนที่อาณาจักรของโลกนี้ด้วยอาณาจักรที่พระบิดาจะประทานให้เมื่อพระองค์เสด็จกลับมา นั่นคืออาณาจักรของพระเจ้า

นี่เป็นข่าวดีเกี่ยวกับคำพยากรณ์ของดาเนียลและข่าวดีเดียวกันกับที่พระเยซูประกาศ

นี่คือสิ่งที่เกี่ยวข้องกับพระกิตติคุณของพระองค์

นี่คือข้อความที่พระองค์ทรงบัญชาเหล่าสาวกให้ประกาศแก่ชาวโลก

คำทำนายนั้นแน่นอนแค่ไหน?

“... พระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่ได้ทรงสำแดงแก่กษัตริย์ถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้นต่อจากนี้ ความฝันนั้นแน่นอน และคำแก้ฝันนั้นแน่นอน” (ข้อ 45)

คำพยากรณ์ของดาเนียลเกี่ยวกับราชอาณาจักรเกิดขึ้นในช่วงเวลาวิกฤติในประวัติศาสตร์ของอิสราเอลสมัยโบราณ ชาวอิสราเอลสูญเสียอำนาจอธิปไตยจากการถูกจองจำ แต่ท่ามกลางความหายนะและความพินาศ พระเจ้าทรงเปิดเผยแก่พวกเขาผ่านทางผู้เผยพระวจนะของพระองค์ว่าการฟื้นฟูประชาชนและชาติอิสราเอลจะเกิดขึ้นภายใต้การปกครองของพระเมสสิยาห์ (เยเรมีย์ 23:5-8)

ราชาแห่งอาณาจักรที่กำลังจะมาถึง

การประสูติของกษัตริย์ผู้เผยพระวจนะได้รับการเปิดเผยผ่านผู้เผยพระวจนะหรือไม่?

“เพราะว่ามีเด็กคนหนึ่งเกิดมาให้เรา มีลูกชายคนหนึ่งประทานมาให้เรา และรัฐบาลจะอยู่บนบ่าของเขา และชื่อของเขาจะถูกเรียกว่า ที่ปริกษามหัตศรย์ พระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพ พระบิดา เจ้าชายแห่งสันติ การเพิ่มขึ้นของการปกครองและสันติภาพจะไม่มีที่สิ้นสุดบนบัลลังก์ของเดวิดและเหนืออาณาจักรของพระองค์ เพื่อสั่งการและสถาปนามันด้วยการพิพากษาและความยุติธรรมตั้งแต่นั้นเป็นต้นมาและตลอดไป ความกระตือรือร้นของเจ้าบ้านจะทำสิ่งนี้” (อิสยาห์ 9:6-7)

งานเขียนของผู้เผยพระวจนะชาวฮีบรูมีการอ้างอิงมากมายเกี่ยวกับการเสด็จมาของกษัตริย์ผู้ได้รับการเจิมจากสวรรค์ ซึ่งระบุไว้โดยเฉพาะในดาเนียล 9:25-26 ว่าเป็นพระเมสสิยาห์

คำภาษาฮีบรูสำหรับเมสสิยาห์หมายถึง "ผู้ถูกเจิม" ในอิสราเอลสมัยโบราณ

กษัตริย์และมหาปุโรหิตได้รับการเจิมด้วยน้ำมันเมื่อได้รับเลือกให้ดำรงตำแหน่ง

พระเมสสิยาห์เป็นกษัตริย์ที่ได้รับการเจิมจากสวรรค์ (วิวรณ์ 17:14)

พระเยซู พระเมสสิยาห์จะปกครองอาณาจักรที่แท้จริงหรือไม่?

“ข้าพเจ้ามองดูในนิมิตตอนกลางคืน และดูเถิด

มีพระองค์หนึ่งเหมือนบุตรมนุษย์เสด็จมาพร้อมกับหมู่เมฆในสวรรค์!

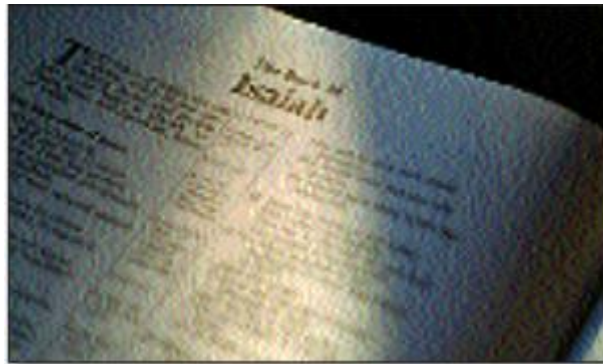
เขามาถึงสมัยโบราณและพวกเขาก็พาเขามาใกล้ ๆ ต่อหน้าเขา จากนั้นพระองค์ก็ประทานอำนาจ รัศมีภาพ

และอาณาจักร ซึ่งชนชาติ ประชาชาติ และทุกภาษาจะปรนนิบัติพระองค์

อำนาจการปกครองของพระองค์เป็นอำนาจนิรันดร์ ซึ่งจะไม่วันสูญสลายไป

และอาณาจักรของพระองค์จะไม่ถูกทำลาย” (ดาเนียล 7:13-14)

ตามคำพยากรณ์นี้ พระเจ้าจะประทานอาณาจักรนิรันดร์ให้พระเยซูคริสต์
ซึ่งพระองค์จะปกครองเหนือมนุษย์ทางกายภาพบนโลก

งานเขียนของผู้เผยพระวจนะชาวฮีบรูมีการอ้างอิงมากมายเกี่ยวกับการเสด็จมาของกษัตริย์ผู้ได้รับการเจิม
มาจากสวรรค์

พระเยซูยอมรับว่าพระองค์เกิดมาเพื่อเป็นกษัตริย์หรือไม่?

“เจ้าเป็นกษัตริย์แล้ว!” ปีลาตกล่าว พระเยซูตรัสตอบว่า ‘คุณพูดถูกว่าเราเป็นกษัตริย์ อันที่จริง
ฉันเกิดมาด้วยเหตุนี้ และด้วยเหตุนี้ฉันจึงเข้ามาในโลก . . .’ (ยอห์น 18:37, พระคัมภีร์ฉบับภาษาไทย)

ข่าวดีที่พระเยซูสอน

อะไรคือประเด็นหลักของข่าวสารของพระคริสต์?

“หลังจากยอห์นถูกจองจำแล้ว พระเยซูเสด็จมายังแคว้นกาลิลี
ทรงประกาศข่าวดีเรื่องอาณาจักรของพระเจ้า” (มาระโก 1:14)

“ต่อมาภายหลังพระองค์เสด็จไปทุกเมืองและทุกหมู่บ้าน
ทรงเทศนาและนำข่าวดีเรื่องอาณาจักรของพระเจ้า ทั้งสิบสองคนนั้นก็อยู่กับพระองค์” (ลูกา 8:1)

ตั้งแต่เริ่มต้นการปฏิบัติศาสนกิจบนแผ่นดินโลกของพระคริสต์
พระองค์ทรงมุ่งความสนใจไปที่อาณาจักรของพระเจ้า

เขากำลังดำเนินการตามข้อความที่ดาเนียลและผู้เผยพระวจนะคนอื่นๆ ประกาศต่อไป
ตลอดการปฏิบัติศาสนกิจ พระองค์ทรงใช้คำว่า กษัตริย์ และ ราชาอาณาจักร ข้าฯ
เพื่ออธิบายข่าวดีที่พระองค์ทรงประกาศ (ดู “ราชาอาณาจักรในข่าวดี” หน้า 8)

หัวข้ออื่นใดที่โดดเด่นในการเทศนาของพระคริสต์?

“เวลามาถึงแล้ว และอาณาจักรของพระเจ้าเป็นเจ้ามาใกล้แล้ว กลับใจใหม่และเชื่อในข่าวดี” (มาระโก 1:15;
เทียบ มัทธิว 9:13)

พระเยซูทรงสอนว่าไม่มีใครเข้าอาณาจักรของพระเจ้าได้เว้นแต่เขาจะกลับใจ “ไม่ใช่ทุกคนที่เรียกเราว่า
‘พระองค์เจ้าข้า พระองค์เจ้าข้า’ จะได้เข้าอาณาจักรสวรรค์
แต่คนที่ทำตามพระประสงค์ของพระบิดาของเราในสวรรค์ ในวันนั้นหลายคนจะพูดกับฉันว่า
‘พระองค์เจ้าข้า พระองค์เจ้าข้า เราพยากรณ์ในนามของพระองค์แล้วหรือ ขับไล่ผีออกไปในนามของคุณ
และทำการอัศจรรย์มากมายในนามของคุณ?’ แล้วฉันจะบอกพวกเขาว่า ‘ฉันไม่เคยรู้จักคุณเลย
เจ้าผู้ประพฤติดีกฎองออกไปจากเรา!’” (มัทธิว 7:21-23; เทียบเคียงกับมัทธิว 19:16-17; 1 ยอห์น 2:4)

การเชื่อฟังพระเยซูคริสต์แตกต่างจากการเชื่อในพระองค์เพียงอย่างเดียว
การยอมจำนนต่อพระประสงค์ของพระเจ้าจำเป็นต้องเปลี่ยนใจ
หมายความว่าเรามาวางใจพระเจ้าและเต็มใจกลับใจจากบาป ซึ่งเป็นการไม่เคารพกฎหมาย (1 ยอห์น 3:4)
ซึ่งเป็นการฝ่าฝืนกฎของพระเจ้า นี่คือนิวรณ์ที่ผู้คนจริงๆ จำนวนมากเข้าใจผิดไม่เพียงแต่พระกิตติคุณเท่านั้น
แต่ยังเข้าใจถึงสิ่งที่ต้องทำเพื่อเข้าสู่อาณาจักรของพระเจ้าและรับของประทานแห่งชีวิตนิรันดร์จากพระองค์
ศรัทธาของเราในพระเจ้าและในความน่าเชื่อถือของคำสัญญาของพระองค์จะต้องนำไปสู่ชีวิตแห่งการเชื่อ
อย่างแท้จริง มิฉะนั้นความเชื่อของเราก็ตายและไร้ประโยชน์ (ยากอบ 2:26)

พระเยซูตรัสว่าสิ่งใดที่จำเป็นสำหรับบางคนที่เข้าสู่อาณาจักรของพระเจ้าและได้รับชีวิตนิรันดร์?

“... มีคนหนึ่งมาทูลพระองค์ว่า ‘ท่านอาจารย์ผู้ประเสริฐ
ข้าพเจ้าควรทำความดีอะไรจึงจะมีชีวิตนิรันดร์’ พระองค์จึงตรัสแก่เขาว่า ‘ท่านเรียกเราว่าประเสริฐทำไม?
ไม่มีใครดีนอกจากหนึ่งเดียว นั่นคือพระเจ้า แต่ถ้าท่านต้องการเข้าสู่ชีวิต จงรักษาพระบัญญัติ’” (มัทธิว
19:16-17)

ข้อความใดอยู่ในความคิดของพระเยซูคริสต์หลังจากการฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์ ?

“ถึง [บรรดาอัครสาวก] พระองค์ยังทรงแสดงพระองค์เองหลังจากทนทุกข์...
ให้พวกเขาได้เห็นตลอดสี่สิบวันและพูดถึงเรื่องอาณาจักรของพระเจ้า” (กิจการ 1:3)

หลังจากอธิบายรายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับข่าวดีแห่งอาณาจักรของพระเจ้าแล้ว
พระเยซูทรงส่งอัครสาวกออกไปทั่วโลกเพื่อสอนความจริงเหล่านั้นแก่ประชาชาติ (ข้อ 8; เทียบกับมัทธิว
28:19-20)

ราชอาณาจักรในพระวรสาร

สารานุกรม Zondervan Pictorial ของคัมภีร์ไบเบิลกล่าวถึงเรื่องนี้เกี่ยวกับอาณาจักรของพระเจ้า: “คำว่า
'ราชอาณาจักร' พบห้าสิบห้าครั้งในมัทธิว; ยี่สิบครั้งในมาระโก สี่สิบหกครั้งในลูก และห้าครั้งในยอห์น
เมื่อมีการเพื่อไว้สำหรับการใช้คำเพื่ออ้างถึงอาณาจักรมรธาและสำหรับข้อเปรียบเทียบของคำพูดเดียวกัน
ของพระเยซู วลี 'อาณาจักรของพระเจ้า' และสำนวนที่เทียบเท่ากัน (เช่น 'อาณาจักรแห่งสวรรค์'
'อาณาจักรของพระองค์') เกิดขึ้นประมาณแปดสิบครั้ง . .

สถิติเหล่านี้แสดงให้เห็นความสำคัญอย่างยิ่งของแนวคิดในคำสอนของพระเยซู . .

ดังนั้นจึงมีข้อสงสัยเล็กน้อยว่าวลี 'อาณาจักรของพระเจ้า'

เป็นการแสดงออกถึงประเด็นหลักของคำสอนของพระองค์” (ฉบับที่ 3, Zondervan, 1976, หน้า 804)

พระเยซูถือว่าการได้รับความรอดเท่ากับการเข้าสู่อาณาจักร (มัทธิว 19:16, 23-24)

และพระองค์ทรงอธิบายถึงการสูญเสียความรอดในแง่ของการถูกเนรเทศออกจากอาณาจักร (ลูกา 13:28)

ข้อความแห่งความรอดเรียกว่า “พระวณะแห่งอาณาจักร” (มัทธิว 13:19)

กล่าวกันว่าความหวังและความสบายใจของคริสเตียนคือการเข้ามาในราชอาณาจักร (มาระโก 10:15)

เป้าหมายของคริสเตียนคือการ “แสวงหาอาณาจักรของพระเจ้านั้น” (มัทธิว 6:33) ผู้ชอบธรรมเรียกว่า
“บุตรแห่งอาณาจักร” (มัทธิว 13:38)

สาระสำคัญของอุปมาหลายเรื่องของพระคริสต์คืออาณาจักรของพระเจ้า (ข้อ 44-45, 47)

คำศัพท์บางคำในพระคัมภีร์ไบเบิลและการอ้างอิงถึงอาณาจักรของเจ้ามีคำอธิบายอยู่ในหนังสือกิตติ
คุณแห่งราชอาณาจักร

อัครสาวกสอนพระกิตติคุณเรื่องเดียวกัน

พระเยซูทรงบัญชาสาวกของพระองค์ให้ประกาศข่าวสารอะไร?

แล้วพระองค์ทรงเรียกสาวกทั้งสิบสองคนมาพร้อมกันและ . .

ส่งพวกเขาไปประกาศอาณาจักรของพระเจ้า” (ลูกา 9:1-2)

“และข่าวดีเรื่องอาณาจักรนี้จะประกาศไปทั่วโลกเพื่อเป็นพยานแก่บรรดาประชาชาติ
แล้ววาระสุดท้ายจะมาถึง” (มัทธิว 24:14)

“พระองค์ตรัสกับพวกเขาว่า ‘จงออกไปทั่วโลกและประกาศข่าวดีแก่มนุษย์ทุกคน’ (มาระโก 16:15)

พวกเขาทำตามที่พระองค์สั่งหรือไม่?

“พวกเขาออกไปประกาศทุกที่

องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงร่วมงานกับพวกเขาและยืนยันพระวาทะโดยหมายสำคัญ” (มาระโก 16:20)

“แต่เมื่อพวกเขาเชื่อฟิลิปขณะที่เขาเทศนาเรื่องอาณาจักรของพระเจ้าและพระนามของพระเยซูคริสต์ ทั้งชายและหญิงก็รับบัพติศมา” (กิจการ 8:12)

อาณาจักรของพระเจ้าเป็นเป้าหมายของคริสเตียนยุคแรกหรือไม่?

“เหตุฉะนั้น เมื่อเราได้รับอาณาจักรซึ่งไม่สิ้นคลอนแล้ว ก็ให้เราได้รับพระคุณ เพื่อที่เราจะปรนนิบัติพระเจ้าตามที่ชอบพระทัยด้วยความเคารพและยำเกรงพระเจ้า” (ฮีบรู 12:28)

เปโตรให้เหตุผลอะไรในการที่พระเจ้าทรงเรียกผู้คนที่คริสตจักรของพระองค์?

“เหตุฉะนั้น พี่น้องทั้งหลาย จงขยันหมั่นเพียรมากขึ้นเพื่อให้การเรียกและการเลือกของท่านแนใจ เพราะหากท่านทำสิ่งเหล่านี้ ท่านจะไม่มีวันสะดุด เพราะจะมีทางเข้าให้คุณอย่างล้นเหลือในอาณาจักรนิรันดร์ของพระเยซูคริสต์ต่อองค์พระผู้เป็นเจ้าและพระผู้ช่วยให้รอดของเรา” (2 เปโตร 1:10-11)

ยากอบ พี่ชายต่างมารดาของพระเยซู

สอนด้วยว่าอาณาจักรของพระเจ้าคือเป้าหมายของชีวิตคริสเตียนหรือไม่?

“พี่น้องที่รักของข้าพเจ้า จงฟัง

พระเจ้ามิได้ทรงเลือกคนยากจนในโลกนี้ให้มั่งคั่งด้วยความเชื่อและเป็นทายาทแห่งอาณาจักรซึ่งพระองค์ทรงสัญญาไว้แก่ผู้ที่รักพระองค์หรือไม่?” (ยากอบ 2:5)

พระเยซูเองตรัสว่าอะไรควรเป็นเป้าหมายของคริสเตียนทุกคน?

“แต่จงแสวงหาแผ่นดินของพระเจ้าและความชอบธรรมของพระองค์ก่อน .” (มัทธิว 6:33)

การเข้าร่วมและมีส่วนร่วมในอาณาจักรของพระเจ้าถือเป็นเป้าหมายสูงสุดของผู้เชื่อในพระคริสต์ เป็นจุดมุ่งหมายในชีวิตของพวกเขา ตลอดพระวรสารทั้งสี่เล่มและงานเขียนอื่น ๆ ของอัครสาวก ความเป็นจริงของอาณาจักรของพระเจ้าถือเป็นข้อสรุปที่คาดไม่ถึง

อาณาจักรของพระเจ้าเป็นหัวข้อหลักในคำสอนของเปาโลหรือไม่?

“และ [เปาโล] เข้าไปในธรรมศาลาและพูดอย่างกล้าหาญเป็นเวลาสามเดือน ให้เหตุผลและชักจูงเกี่ยวกับเรื่องอาณาจักรของพระเจ้า” (กิจการ 19:8)

“ดังนั้น เมื่อพวกเขากำหนดวันให้เขา หลายคนมาหา [เปาโล] ที่ที่พักของเขา ซึ่งเขาอธิบายให้ทราบและเป็นพยานอย่างจริงจังถึงอาณาจักรของพระเจ้า โดยเกลี้ยกล่อมพวกเขาเกี่ยวกับพระเยซูทั้งจากกฎของโมเสสและผู้เผยพระวจนะตั้งแต่เข้าจนคำ” (กิจการ 28:23)

“แล้วเปาโลก็อาศัยอยู่ในบ้านเช่าของท่านเองตลอดสองปีเต็ม และต้อนรับทุกคนที่มาหาเขา ประกาศอาณาจักรของพระเจ้าและสอนเรื่องที่เกี่ยวข้องกับองค์พระเยซูคริสต์ด้วยความมั่นใจอย่างเต็มที่ ไม่มีใครห้ามเขา” (ข้อ 30-31).

เปาโลเน้นย้ำถึงหัวข้อเรื่องอาณาจักรของพระเจ้า โดยสานต่อคำสอนของพระเยซูคริสต์และอัครสาวกคนอื่นๆ

เปาโลและพรรคพวกถูกข่มเหงด้วยเหตุใด?

“แต่เมื่อไม่พบจึงลากเจสันและพี่น้องบางคนไปหาเจ้าเมืองแล้วร้องว่า ‘คนเหล่านี้ที่คิดพลิกโลกก็มาที่นี้ด้วย เจสันได้กักขังพวกเขาไว้ และสิ่งเหล่านี้ล้วนขัดต่อคำสั่งของซีซาร์ โดยกล่าวว่ามิถุนันท์อีกองค์หนึ่งคือพระเยซู เมื่อได้ยินเรื่องนี้พวกเขา ก็สร้างความเดือดร้อนให้ฝูงชนและเจ้าเมือง” (กิจการ 17:6-8)

เปาโลสอนว่าพระเยซูจะเสด็จกลับมาในฐานะกษัตริย์เพื่อสถาปนาอาณาจักรของพระเจ้า เนื่องจากคำสอนนี้ เขาถูกกล่าวหาอย่างผิด ๆ ว่ายุยงผู้ติดตามให้โค่นล้มรัฐบาลโรมัน แม้ว่าสิ่งนี้จะไม่เป็นความจริง แต่มันทำให้เปาโลและพรรคพวกของเขาตกที่นั่งลำบาก F.F. Bruce ในคำบรรยายของเขาเกี่ยวกับกิจการกล่าวว่า “พวกอัครสาวกประกาศอาณาจักรของพระเจ้า ซึ่งเป็นอาณาจักรที่แตกต่างอย่างมากจากอาณาจักรทางโลกใดๆ และไม่ต้องสงสัยเลยว่าพวกเขาให้ชื่อภาษากรีกแก่พระเยซูว่า บาซิลัส ('ราชา') ซึ่งจักรพรรดิแห่งโรมันได้รับการอธิบายโดย เรื่องที่พูดภาษากรีกของเขา” (FF Bruce, หนังสือกิจการ: คำอธิบายใหม่ระหว่างประเทศเกี่ยวกับพันธสัญญาใหม่, พ.ศ. 2527, น. 344-345)

เนื่องจากข่าวประเสริฐกล่าวถึงอาณาจักรที่มีพระคริสต์เป็นกษัตริย์ มันกระตุ้นให้เกิดข้อหากบฏต่อเปาโล พลเมืองกล่าวว่ามีอำนาจของโรมันจะเข้ามาแทรกแซงและจัดการกับพวกเขาอย่างรุนแรงหากการพูดถึงอาณาจักรของพระเจ้าดำเนินต่อไปอย่างเปิดเผย เหตุการณ์นี้แสดงให้เห็นผลกระทบอันตรงพลังที่ข่าวสารของราชอาณาจักรมีต่อโลกโรมัน

เปาโลสอนว่าผู้คนควรหันจากเทพเจ้าและรูปเคารพเท็จและเริ่มเชื่อฟังคำสอนของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์ทันที เขาท้าทายความเชื่อนอกกรีตของพวกเขา

การเทศนาของเปาโลที่ว่าพระเจ้ามีแผนที่จะส่งพระเยซูคริสต์มาตั้งอาณาจักรของพระเจ้ามีก่นำมาซึ่งการข่ม
เหงในตัวเองและเพื่อนของเขา (กิจการ 16:19-24; 19:25-29)

เหตุใดเปาโลจึงมักถูกกล่าวหาว่าทำชั่วในศาล?

“และบัดนี้ข้าพเจ้ายืนหยัดและได้รับการพิพากษาเพราะความหวังในคำสัญญาที่พระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของไว้กับบรร
รพบุรุษของเรา เพื่อสัญญาที่ สิบสองแผ่นของเรา รับใช้พระเจ้าอย่างจริงจังทั้งกลางวันและกลางคืน
หวังว่าจะบรรลุ เพราะเห็นแก่ความหวังนี้ กษัตริย์อากริปา ข้าพเจ้าถูกพวกยิวกล่าวหา
เหตุใดท่านจึงคิดว่าเหลือเชื่อที่พระเจ้าทำให้คนตายฟื้นขึ้นมา” (กิจการ 26:6-8)

คำอุปมาของพระคริสต์และราชอาณาจักร

พระเยซูทรงคาดหวังให้ทุกคนเข้าใจอุปมาของพระองค์เกี่ยวกับอาณาจักรของพระเจ้าหรือไม่?

ในการสอนของพระองค์

พระเยซูมักจะเปรียบเทียบราชอาณาจักรที่กำลังจะมาถึงกับสถานการณ์ทั่วไปในชีวิตของผู้คน

ข้อความเหล่านี้เรียกว่าคำอุปมา

คนส่วนใหญ่ถือว่าพระคริสต์ใช้วิธีสอนนี้เพื่อให้เข้าใจความจริงได้ง่ายขึ้น

พระเยซูตรัสเองว่าตรงกันข้าม “พวกสาวกมาทูลพระองค์ว่า

'เหตุใดพระองค์จึงตรัสกับพวกเขาเป็นคำอุปมา' พระองค์ตรัสตอบเขาว่า

'เพราะทรงโปรดให้พวกเขาได้รับความลึกลับแห่งอาณาจักรสวรรค์ แต่สำหรับพวกเขา ยังไม่ได้รับ...'

เหตุฉะนั้นเราจึงกล่าวแก่เขาเป็นคำอุปมา เพราะว่าดูก็ไม่ได้ยิน ก็ได้ยินก็ไม่ได้ยิน และไม่เข้าใจ” (มัทธิว 13:10-13)

พระเยซูไม่ได้คาดหวังให้ทุกคนเข้าใจคำอุปมาของพระองค์เกี่ยวกับราชอาณาจักร

ไม่ว่าในสมัยของพระองค์บนแผ่นดินโลกหรือในปัจจุบัน

“และในนั้นคำพยากรณ์ของอิสยาห์ก็สำเร็จซึ่งกล่าวว่า ‘เจ้าจะได้ยินและจะไม่เข้าใจ

และเจ้าจะเห็นและไม่รับรู้ เพราะจิตใจของประชาชนนี้หม่นหมอง หูของเขาก็ตึง และตาของเขาก็ปิดเสีย

เกรงว่าเขาจะเห็นด้วยตาและได้ยินกับหู เกรงว่าเขาจะเข้าใจด้วยใจและหันกลับมา

เพื่อเราจะรักษาเขาให้หาย” แต่ตาของท่านทั้งหลายก็เป็นสุข เพราะพวกเขาเห็นและหูของคุณได้ยิน

เราบอกความจริงแก่ท่านว่าผู้เผยพระวจนะและคนชอบธรรมหลายคนปรารถนาจะเห็นสิ่งที่ท่านเห็นแต่ไม่ได้เห็น และได้ยินในสิ่งที่ท่านได้ยินแต่ไม่ได้ได้ยิน .” (ข้อ 14-17)

จากนั้นพระเยซูทรงอธิบายอุปมาเรื่องผู้หว่าน เมล็ดที่หว่านคือ “ถ้อยคำแห่งอาณาจักร” (ข้อ 19) ต่อไป

พระองค์ทรงให้เหตุผลทั่วไปสามประการที่คนส่วนใหญ่ไม่เข้าใจสิ่งที่พระองค์ทรงเรียกว่า

“ความลึกลับแห่งอาณาจักรสวรรค์” (ข้อ 11)

ก่อนอื่นเขายกตัวอย่างคนที่ถูกซาตานหลอกจนขาดความลึกซึ้งทางวิญญาณแม้แต่จะเข้าใจความหมายของข่าวสาร (ข้อ 19) ต่อไป พระองค์ทรงยกตัวอย่างผู้ที่ “สะดุด” กับพระวจนะเมื่อ “เกิดความทุกข์ยากหรือการข่มเหง” (ข้อ 20-21) จากนั้น ตัวอย่างของคนๆ หนึ่ง “ผู้ฟังพระวจนะ และความกังวลของโลกนี้ และความหลอกลวงของทรัพย์สมบัติบีบบังคับพระวจนะ และเขาจะกลายเป็นคนไร้ผล” (ข้อ 22) สุดท้ายคือตัวอย่างที่ดีของผู้ที่ได้ยินและเข้าใจคำสอนของพระคริสต์เกี่ยวกับอาณาจักรของพระเจ้า (ข้อ 23) ผู้ที่ได้ยินและเชื่อข่าวสาร จากนั้นจึงปฏิบัติตามข้อมูลนั้นเพื่อก่อให้เกิดผลฝ่ายวิญญาณมากมาย

เปาโลยึดถือคำสอนของท่านตามคำสัญญาที่ให้ไว้กับบรรพบุรุษของท่าน เขาเทศนาว่าผู้คนทุกหนทุกแห่งจะได้รับพรตลอดไปผ่านทางพงศ์พันธุ์ของอับราฮัมตามที่สัญญาไว้ เขาประกาศคำสัญญาที่ว่าผู้ปกครองจะมาจากเดวิดซึ่งจะนั่งบนบัลลังก์ของเขาตลอดไป คำสัญญาทั้งสองกล่าวถึงบทบาทของพระคริสต์ในแผนของพระเจ้า แม้กระทั่งในวันนั้น ชาวยิวหลายคนก็คาดหมายว่าผู้ปกครองคนนี้จะมาปรากฏตัวเพราะคำสัญญาเดียวกันและคำพูดของผู้เผยพระวจนะ

คำสอนของเปาโลรวมถึงคำสัญญาที่ว่ามนุษยชาติจะคืนดีกับพระเจ้าผ่านการยกโทษบาป (เยเรมีย์ 31:34; โคลอสสี 1:18-23) ชีวิต ความตาย และการฟื้นคืนพระชนม์ของพระเยซูคริสต์จัดเตรียมไว้ให้ เปาโลสอนว่าพระคริสต์เป็นเครื่องบูชาไถ่บาปตามที่สัญญาไว้ในพระคัมภีร์ (อิสยาห์ 53:3-6; โรม 3:23-25) เปาโลเชื่อและสอนว่าพระเจ้าจะชุบชีวิตคนตาย (ดาเนียล 12:2-3; กิจการ 23:6)

ไม่นานนักจนกระทั่งศาสนาคริสต์ปลอม
สอนข่าวประเสริฐที่เสื่อมทรามแตกต่างจากพระคริสต์และอัครสาวก
กลายเป็นขบวนการทางศาสนาที่สำคัญ

ข่าวสารของเปาโลรวมถึงคำสัญญาเหล่านี้ทั้งหมดรวมถึงคำสอนที่ยอดเยี่ยมของพระเจ้าที่ว่าคริสเตียนจะมีส่วนร่วมในอาณาจักรของพระองค์ ซึ่งจะมาแทนที่อาณาจักรที่ไม่เชื่อฟังของโลกนี้ เปาโลสรุปโดยกล่าวว่า “พระองค์ทรงช่วยเราให้พ้นจากอำนาจแห่งความมืด และนำเราเข้าสู่อาณาจักรแห่งพระบุตรที่รักของพระองค์ ซึ่งเราได้รับการไถ่บาปโดยพระโลหิตของพระองค์” (โคโลสี 1:13-14)

ข่าวประเสริฐปลอมเกิดขึ้น

เราได้เห็นแล้วว่าซาตานเป็นผู้ปกครองและพระเจ้าของโลกนี้ในปัจจุบัน ในฐานะผู้หลอกลวงมนุษยชาติ ซาตานเข้ามาพัวพันกับศาสนาในช่วงต้นของประวัติศาสตร์มนุษย์อย่างลึกซึ้ง เขาหลอกลวงมนุษย์ด้วยการปลอมแปลงและทำให้คำสอนของพระเจ้าเสื่อมเสีย

พวกอัครสาวกพบกับข่าวประเสริฐที่บิดเบือน คำสอนของพระคริสต์ในรูปแบบที่เสื่อมทรามหรือไม่?

“ข้าพเจ้าแปลกใจที่ท่านหันไปจากพระองค์ผู้ทรงเรียกท่านด้วยพระคุณของพระคริสต์ในไม่ช้า ไปหาข่าวประเสริฐอื่น ซึ่งไม่ใช่ข่าวประเสริฐอื่น แต่มีบางคนที่รบกวนท่านและต้องการบิดเบือนข่าวประเสริฐของพระคริสต์” (กาลาเทีย 1:6-7)

“แต่ยังมีผู้เผยพระวจนะเท็จในหมู่ผู้คน เช่นเดียวกับที่จะมีผู้สอนเท็จในหมู่พวกคุณ ผู้แอบนำลัทธินอกรีตที่ทำลายล้างเข้ามา แม้กระทั่งปฏิเสธพระเจ้าผู้ทรงซื้อพวกเขา และนำมาซึ่งความพินาศอย่างรวดเร็ว และคนเป็นอันมากจะดำเนินตามทางแห่งการทำลายล้าง เพราะทางแห่งความจริงจะถูกดูหมิ่นเพราะทางนั้น” (2 เปโตร 2:1-2)

เปาโลตอบสนองอย่างไรต่อคนที่สอนพระกิตติคุณที่แตกต่างออกไป?

“แม้ว่าเราหรือทูตสวรรค์จะประกาศข่าวประเสริฐอื่นใดแก่ท่านนอกเหนือจากที่เราได้ประกาศแก่ท่านแล้ว ขอให้ผู้นั้นถูกสาปแช่ง ดังที่เราได้กล่าวไปแล้ว บัดนี้ข้าพเจ้าขอย้ำอีกครั้งว่า ถ้าผู้ใดประกาศข่าวประเสริฐอื่นแก่ท่านนอกเหนือจากที่ท่านได้รับ ผู้นั้นต้องถูกสาปแช่ง” (กาลาเทีย 1:8-9)

เปาโลประณามใครก็ตามที่ประกาศข่าวประเสริฐที่แตกต่างจากที่เขาสอน อัครสาวกคนอื่นๆ และพระเยซูคริสต์ แม้ว่าเปาโลจะไม่ได้ให้รายละเอียดเกี่ยวกับคำสอนที่ผิดเพี้ยนนี้ แต่เราเห็นพัฒนาการในภายหลังว่าข่าวสารของพระคริสต์เริ่มเสื่อมเสียไปอย่างไร

ใครต้องรับผิดชอบสำหรับคำสอนเท็จ?

“ตอนนี้ฉันเกรงว่า ขณะที่งูเจ้าเล่ห์ล่อลวงอีฟ ความคิดของคุณอาจเสียหายและคุณอาจสูญเสียความภักดีต่อพระคริสต์จากใจจริง

เพราะถ้าผู้มาใหม่ประกาศพระเยซูอีกคนหนึ่ง . .

หรือข่าวประเสริฐที่แตกต่างจากข่าวประเสริฐที่คุณยอมรับแล้ว คุณทนกับสิ่งนั้นได้ดีพอ” (2 โครินธ์ 11:3-4 ฉบับแก้ไขภาษาไทย)

“เพราะคนเหล่านี้เป็นอัครทูตเท็จ คนงานที่หลอกลวง ผันตัวมาเป็นอัครทูตของพระคริสต์ และไม่แปลกใจเลย! เพราะซาตานเองเปลี่ยนตัวเองเป็นทูตสวรรค์แห่งแสงสว่าง ดังนั้นจึงไม่ใช่เรื่องดีหากผู้รับใช้ของเขาเปลี่ยนตัวเองเป็นผู้รับใช้แห่งความชอบธรรม ซึ่งจุดจบของเขาจะเป็นไปตามการกระทำของพวกเขา” (ข้อ 13-15)

เปาโลขอให้ผู้อาวุโสจากคริสตจักรที่เมืองเอเฟซัสไปพบกับเขา (กิจการ 20:17) ไม่นานก่อนที่เขาจะถูกจับกุมในกรุงเยรูซาเล็มเนื่องจากประกาศข่าวประเสริฐ เขาเตือนพวกผู้ใหญ่ว่า: “เพราะฉะนั้นจงระวังตัวและฝูงสัตว์ทั้งหมด . . เพื่อดูแลคริสตจักรของพระเจ้าที่พระองค์ซื้อมาด้วยพระโลหิตของพระองค์เอง เพราะข้าพเจ้าทราบดีว่าหลังจากที่ข้าพเจ้าจากไป หมาป่าดุร้ายจะเข้ามาในหมู่พวกท่านโดยไม่ละเว้นฝูงแกะ นอกจากนี้ ยังมีคนในหมู่พวกเจ้าเองที่ลุกขึ้นพูดบิดเบือนเพื่อจะชักจูงพวกสาวกให้หลงตามพวกเขาไป” (ข้อ 28-30)

ผู้สอนเท็จจำนวนมากขึ้นเรื่อยๆ ทำให้ผู้คนละทิ้งคำสอนของเปาโลและอัครสาวกคนอื่นๆ คนเหล่านี้สอนแนวคิดที่ไม่เป็นไปตามพระคัมภีร์ของพวกเขาเอง เปาโลเขียนว่า “พี่น้องทั้งหลาย บัดนี้ข้าพเจ้าขอให้ท่านสังเกตผู้ที่ก่อให้เกิดความแตกแยกและขุ่นเคืองใจซึ่งขัดกับหลักคำสอนที่ท่านได้เรียนรู้ และหลีกเลี่ยงสิ่งเหล่านี้ เพราะว่าคนเหล่านั้นไม่ได้ปรนนิบัติพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา แต่ใช้ช่องทางของตนล่อลวงจิตใจคนโง่เขลาด้วยถ้อยคำที่ไพเราะและคำสอพลอ” (โรม 16:17-18)

พระเยซูคริสต์ทรงล่วงรู้ปัญหานี้หรือไม่?

“เข้าไปทางประตูแคบ เพราะประตูใหญ่และทางกว้างซึ่งนำไปถึงความพินาศ และคนที่เข้าไปทางนั้นมีมาก เพราะประตูที่คับแคบและทางที่นำไปสู่ชีวิตนั้นยาก และมีน้อยคนที่หาพบ จงระวังผู้เผยพระวจนะเทียมเท็จซึ่งมาหาท่านนุ่งห่มเหมือนแกะ แต่ภายในนั้นเป็นเหมือนหมาป่าดุร้าย” (มัทธิว 7:13-15)

พระเยซูทรงทราบดีว่าจะมีผู้สอนปลอมขึ้นมาซึ่งจะบิดเบือนคำสอนของพระองค์ แม้ว่าพวกเขาจะอ้างว่าเป็นตัวแทนของพระองค์ก็ตาม ครุเหล่านี้ได้รับการติดตามมากขึ้นเรื่อยๆ พวกเขากลายเป็นคนจำนวนมาก และตามที่พระเยซูทรงทำนายไว้ คนที่เชื่อสัตย์กลับเป็นคนไม่กี่คนเมื่อเปรียบเทียบกัน

ไม่นานนักจนกระทั่งศาสนาคริสต์ปลอมซึ่งสอนพระกิตติคุณที่เสื่อมทรามแตกต่างอย่างสิ้นเชิงจากพระคริสต์และอัครสาวกของพระองค์ กลายเป็นขบวนการทางศาสนา
สังเกตคำอธิบายของนักประวัติศาสตร์สมัยใหม่เกี่ยวกับผลลัพธ์ของการเปลี่ยนแปลงหลักคำสอนในศตวรรษที่ 19: "ดังนั้น จึงพิจารณาคริสต์จักรคริสเตียนในตอนต้นของศตวรรษที่ 19 และความยากลำบากบางอย่างจะเกิดขึ้นในการตระหนักในชุมชนของยุคอัครสาวก หรือมากกว่านั้น เราจะไม่สามารถรับรู้ได้เลย" (Charles Guignebert, ประวัติศาสตร์ยุคแรกของคริสต์ศาสนา, พ.ศ. 2470 หน้า 122, เน้นย้ำ)

ในเวลาไม่ถึงสามศตวรรษ

คริสต์จักรที่มองเห็นได้ซึ่งเรียกตัวเองว่าคริสเตียนกลับไม่เป็นที่จดจำในฐานะคริสต์จักรที่ก่อตั้งโดยพระคริสต์และอัครสาวกอีกต่อไป

บางครั้งผู้ที่ปฏิเสธที่จะยอมรับหลักคำสอนเท็จและข่าวประเสริฐที่เสื่อมทรามไม่สามารถเปิดเผยตัวตนของตนอย่างเปิดเผยได้อีกต่อไปโดยไม่ต้องเสี่ยงกับการประหารชีวิตและความตาย

จนถึงทุกวันนี้

ความคิดที่ผิดเกี่ยวกับข่าวประเสริฐและหลักคำสอนของพระคริสต์มีมากมายภายใต้ร่มธงของศาสนาคริสต์ คำเตือนของเปาโลยังคงใช้ได้: "ระวังอย่าให้ใครหลอกท่านด้วยหลักปรัชญาและการหลอกลวงเปล่า ๆ ตามประเพณีของมนุษย์ ตามหลักการพื้นฐานของโลก ไม่ใช่ตามพระคริสต์" (โคโลสี 2:8)

เมื่อไหร่การหลอกลวงชาตานจะหยุดลง?

"จากนั้นข้าพเจ้าเห็นทูตสวรรค์องค์หนึ่งลงมาจากสวรรค์ ถือถ้วยแห่งเพลิงและโซ่เส้นใหญ่อยู่ในมือ พระองค์ทรงจับพญานาคซึ่งเป็นงูโบราณซึ่งเป็นพญามารและชาตานและมัดมันไว้พันปี" (วิวรณ์ 20:1-2)

ทันทีที่พระคริสต์เสด็จกลับมา พระเจ้าจะผูกมัดชาตาน ในอีก 1,000 ปีข้างหน้า

เขาจะถูกควบคุมไม่ให้มีอิทธิพลต่อกิจกรรมของมนุษย์

ยุคิกฏแห่งความสับสนและการหลอกลวงของเขาในฐานะ "พระเจ้าแห่งยุคนี้" (2 โครินธ์ 4:4)

จากนั้นจะมีการตั้งเวทีสําหรับผู้ปกครองคนใหม่เหนือแผ่นดินโลก พระเยซูคริสต์

รัชสมัยของอาณาจักรใหม่

จะเกิดอะไรขึ้นหลังจากพระเจ้าทรงปลด "ผู้ปกครองโลก" คนปัจจุบันออกไป? (ยอห์น 12:31)

"... และมีเสียงโห่ร้องดังในสวรรค์ว่า

'อาณาจักรของโลกนี้ได้กลายเป็นอาณาจักรขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเราและของพระคริสต์ของพระองค์แล้ว พระองค์จะทรงครอบครองตลอดไปเป็นนิตย์'" (วิวรณ์ 11:15)

เหตุการณ์อัศจรรย์ที่ไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อนจะเกิดขึ้นพร้อมกับการเสด็จกลับมาของพระคริสต์หรือไม่?

“เพราะสิ่งนี้เราบอกท่านตามพระวาทะขององค์พระผู้เป็นเจ้าว่า

พวกเรายังมีชีวิตอยู่และคงอยู่นกว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าจะเสด็จมา จะไม่นำหน้าผู้ที่หลับใหล

เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าเองจะเสด็จลงมาจากสวรรค์ด้วยเสียงโห่ร้อง ด้วยเสียงของหัวหน้าทูตสวรรค์

และด้วยเสียงแตรของพระเจ้า และคนตายในพระคริสต์จะเป็นขึ้นมาก่อน

แล้วเรายังมีชีวิตอยู่จะถูกพาขึ้นไปพร้อมกับพวกเขาในเมฆเพื่อเข้าเฝ้าองค์พระผู้เป็นเจ้าในอากาศ

ดังนั้นเราจะอยู่กับองค์พระผู้เป็นเจ้าเสมอ” (1 เธสะโลนิกา 4:15-17)

คัมภีร์ไบเบิลให้รายละเอียดอื่น ๆ เกี่ยวกับการเป็นขึ้นจากความตายนี้หรือไม่?

“เพื่อน ๆ ข้าพเจ้าหมายความว่าอย่างไร

เนื้อและเลือดไม่สามารถครอบครองอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าได้

สิ่งที่น่าเบื่อไม่สามารถครอบครองสิ่งที่ไม่มีวันเน่าเปื่อยได้ ฟัง! ฉันจะเปิดเผยความลึกลับ:

เราทุกคนจะไม่ตาย แต่เราทุกคนจะเปลี่ยนไปในพริบตาในพริบตาเมื่อเสียงแตรครั้งสุดท้ายดังขึ้น

เพราะเสียงแตรจะดังขึ้น และคนตายจะเป็นขึ้นโดยไม่ตาย และเราจะเปลี่ยนแปลง

ร่างกายที่เน่าเปื่อยนี้จะต้องสวมเสื้อผ้าที่ไม่เน่าเปื่อย และสิ่งที่ต้องตายจะต้องสวมด้วยความเป็นอมตะ

และเมื่อร่างกายที่เน่าเปื่อยนี้สวมเสื้อผ้าที่ไม่เน่าเปื่อย และสภาพตายของเราได้รับการสวมเสื้อผ้าอมตะ

เมื่อนั้นคำในพระคัมภีร์จะเป็นจริงว่า ‘ความตายถูกกลืนไปแล้ว ได้รับชัยชนะแล้ว!’” (1 โครินธ์ 15:50-54

พระคัมภีร์ภาษาไทยฉบับแก้ไข)

จนถึงทุกวันนี้ ความคิดผิดๆ

มากมายเกี่ยวกับข่าวประเสริฐและหลักคำสอนของพระคริสต์มีมากมายภายใต้ร่มธงของศาสนาคริสต์

“ดวงอาทิตย์มีความงดงามในตัวเอง ดวงจันทร์ก็งดงามอีกแบบหนึ่ง และดวงดาวก็อีกแบบหนึ่ง และดาวดวงหนึ่งมีความสว่างแตกต่างจากอีกดวงหนึ่ง เช่นเดียวกับการฟื้นคืนชีพของคนตาย สิ่งที่หว่านเมื่อเนาเปื่อยก็ฟื้นคืนชีพขึ้นมาอีก มันหว่านลงด้วยความต่ำต้อย มันกลับเป็นขึ้นอย่างมีสง่าราศี หว่านลงในความอ่อนแอ มันก็ฟื้นขึ้นด้วยฤทธิ์; หว่านร่างกายที่ฟื้นขึ้นร่างกายวิญญูณ” (ข้อ 41-44 มีการแปลพระคัมภีร์เป็นภาษาไทยหลายแบบ)

ผู้คนจะนำกฎการฟื้นคืนชีพนี้ขึ้นมาพร้อมกับพระคริสต์ในอาณาจักรของพระองค์หรือไม่?

“ผู้ที่ได้รับพรศักดิ์สิทธิ์คือผู้ที่มีส่วนในการฟื้นคืนชีพครั้งแรก ความตายครั้งที่สองจะไม่มีอำนาจเหนือคนเช่นนั้น แต่พวกเขาจะเป็นปุโรหิตของพระเจ้าและของพระคริสต์ และจะปกครองร่วมกับพระองค์เป็นเวลาหนึ่งพันปี” (วิวรณ์ 20:6)

พระเยซูคริสต์จะเสด็จกลับมายังภูเขาเมกอก ซึ่งมองเห็นกรุงเยรูซาเล็มจากทางฝั่งตะวันออกของเมือง การเสด็จกลับมาของพระเยซูคริสต์จะไม่เพียงเป็นจุดเริ่มต้นของอาณาจักรของพระเจ้าเท่านั้น แต่ยังเป็นเวลาที่พระเจ้าจะปลุกคนตายให้ฟื้นคืนชีพในพระคริสต์และประทานชีวิตนิรันดร์ให้พวกเขาปกครองร่วมกับพระเยซูตลอดไป

ใครจะเป็นผู้ฟื้นคืนชีพผู้ชีวิตนิรันดร์ในอาณาจักรของพระเจ้า?

“ผู้ใดมีชัยชนะ เราจะอนุญาตให้หนึ่งกับเราบนบัลลังก์ของเรา เหมือนที่เราได้เอาชนะแล้วและนั่งลงกับพระบิดาของเราบนบัลลังก์ของพระองค์” (วิวรณ์ 3:21)

อัครสาวก 12 คนจะมีบทบาทพิเศษในช่วงพันปีของพระคริสต์หรือไม่?

“แต่พวกเขาเป็นผู้ที่อยู่กับเราต่อไปในการทดลองของเรา และเราให้อาณาจักรหนึ่งแก่เจ้า เหมือนที่พระบิดาของเราประทานอาณาจักรหนึ่งแก่เรา เพื่อเจ้าจะได้กินและดื่มที่โต๊ะของเราในอาณาจักรของเรา และนั่งบนบัลลังก์พิพากษาเผ่าอิสราเอลทั้งสิบสองเผ่า” (ลูกา 22:29-30)

พระเยซูจะเสด็จกลับมายังโลกจริงหรือไม่?

“ในวันนั้น พระบาทของพระองค์จะประทับบนภูเขาเมกอก
ซึ่งหันหน้าไปทางกรุงเยรูซาเล็มทางทิศตะวันออก
และภูเขาเมกอกจะแยกออกเป็นสองส่วนจากตะวันออกไปตะวันตก ทำหุบเขาขนาดใหญ่มาก
ภูเขาครึ่งหนึ่งจะเคลื่อนไปทางทิศเหนือและครึ่งหนึ่งไปทางทิศใต้ . .
ดังนั้นพระยาห์เวห์พระเจ้าของข้าพเจ้าจะเสด็จมา และวิสุทธิชนทั้งปวงที่อยู่กับท่าน” (เศคาริยาห์ 14:4-5;
เทียบกับวิวรณ์ 5:10)

คำพยากรณ์นี้อธิบายถึงการเสด็จกลับมาของโลกของพระเยซูคริสต์
ที่ซึ่งพระองค์จะทรงพบวิสุทธิชนที่ฟื้นคืนพระชนม์และติดตามไปด้วย
เขาจะกลับไปยังภูเขาเมกอกซึ่งมองเห็นกรุงเยรูซาเล็มจากทางฝั่งตะวันออกของเมือง

สถานะของเยรูซาเล็มจะเป็นอย่างไรหลังจากการเสด็จกลับมาของพระคริสต์?

“พระยาห์เวห์ตรัสดังนี้ว่า ‘เราจะกลับไปยังศิโยน และอาศัยอยู่ท่ามกลางกรุงเยรูซาเล็ม
เยรูซาเล็มจะถูกรเรียกว่าเมืองแห่งความจริง ภูเขาของพระเจ้า ภูเขาศักดิ์สิทธิ์’” (เศคาริยาห์ 8:3)

“ในเวลานั้นจะเรียกกรุงเยรูซาเล็มว่าบัลลังก์ของพระยาห์เวห์
และบรรดาประชาชาติจะชุมนุมกันที่กรุงเยรูซาเล็มเพื่อพระนามของพระยาห์เวห์
พวกเขาจะไม่ทำตามจิตใจที่ชั่วร้ายของพวกเขา” (เยเรมีย์ 3:17)

กรุงเยรูซาเล็ม นครโบราณที่หลังเล็ดมากมายตลอดหลายศตวรรษ
จะกลายเป็นรัฐบาลและศูนย์กลางทางศาสนาของโลกทั้งใบในอาณาจักรของพระเจ้า

“เพราะเห็นแก่ไซออน ข้าพเจ้าจะไม่นิ่งเฉย และเพื่อเห็นแก่เยรูซาเล็ม ข้าพเจ้าจะไม่หยุดพัก
จนกว่าความชอบธรรมของเธอจะสว่างไสวออกไป และความรอดของเธอจะประทีปที่ลูกโซน
คนต่างชาติจะเห็นความชอบธรรมของคุณ และบรรดาภักษัตริย์จะสรรเสริญสง่าราศีของคุณ

เจ้าจะถูกเรียกด้วยชื่อใหม่ ซึ่งพระโอรสของพระยาห์เวห์จะทรงเรียก . . . ท่านทั้งหลายที่กล่าวถึงพระยาห์เวห์
อย่างหนึ่งเสีย และอย่าให้พระองค์หยุดพักจนกว่าพระองค์จะสถาปนา
และจนกว่าพระองค์จะทรงทำให้เยรูซาเล็มเป็นที่สรรเสริญในโลก” (อิสยาห์ 62:1-2, 6-7)

กรุงเยรูซาเล็ม นครโบราณที่หลังเล็ดลอดมากมายตลอดหลายศตวรรษ
จะกลายเป็นรัฐบาลและศูนย์กลางทางศาสนาของโลกในอาณาจักรของพระเจ้า

ในฐานะพระเยซูพระเมสสิยาห์ตามสัญญา

ตั้งแต่เริ่มต้น พระเจ้าทรงแสดงความปรารถนาที่จะสร้างความสัมพันธ์นิรันดร์กับเผ่าพันธุ์มนุษย์
พระกิตติคุณมีแผนสามด้านในการสร้างความสัมพันธ์ทางวิญญาณนี้ ศูนย์กลางทั้งหมดอยู่ที่พระเยซูคริสต์

พูดง่าย ๆ ก็คือ การเข้าสู่ความสัมพันธ์นิรันดร์ของเรานั้นมาจาก (1) สิ่งที่พระเจ้าทำเพื่อเรา (2)
สิ่งที่พระเจ้ากำลังทำเพื่อเรา และ (3) สิ่งที่พระเจ้าจะทำเพื่อเรา ทั้งสามสำเร็จโดยพระเยซูคริสต์

แง่มุมแรกของข่าวประเสริฐคือบทบาทของชีวิต ความตาย
และการฟื้นคืนพระชนม์ของพระเยซูในความรอดของเรา หากไม่มีสิ่งนี้
ก็จะมีไม่มีทางทำให้เราคืนดีกับพระเจ้าและเริ่มกระบวนการแห่งความรอดได้
นี่คือจุดที่นักเทววิทยาส่วนใหญ่ให้ความสำคัญ แต่มักจะมองข้ามประเด็นสำคัญอีกสองประการ
หลายคนตีความแผนส่วนนี้ของพระเจ้าว่าเป็นการสิ้นสุดกระบวนการแห่งความรอด
ในความเป็นจริงเป็นเพียงจุดเริ่มต้นเท่านั้น

ประการที่สองเกิดจากพระสัญญาของพระคริสต์ที่จะส่ง "ผู้ช่วยเหลือ" ซึ่งเป็นพระวิญญาณของพระเจ้า
เพื่อนำสาวกของพระคริสต์ไปสู่ความเข้าใจและดำเนินชีวิตตามความจริงของพระเจ้า (ยอห์น 14:16-17, 26)
เมื่อคนหนึ่งกลับใจในความเชื่อและได้รับของประทานแห่งพระวิญญาณของพระเจ้า (กิจการ 2:38)
เขาเริ่มต้นชีวิตที่มีพระวิญญาณเป็นผู้นำ โดยทางพระวิญญาณของพระองค์ ดังที่เปาโลอธิบาย พระเจ้า
“ทรงทำงานในคุณทั้งตามความประสงค์และทำตามพระประสงค์” (ฟิลิปปี 2:13)

เพื่อช่วยให้เราได้รับความรอด
พระคริสต์ในฐานะมหาปุโรหิตของเราได้วิงวอนขอเราที่พระหัตถ์ขวาของพระบิดาในสวรรค์
ข้อความหลายตอนในหนังสืออีบรูซขยายประเด็นนี้ เราได้รับการหนุนใจว่า
“เหตุฉะนั้นให้เราเข้ามาที่พระที่นั่งแห่งพระคุณอย่างกล้าหาญ
เพื่อเราจะได้รับพระเมตตาและพบพระคุณที่จะช่วยในยามต้องการ” (ฮีบรู 4:16)

ลักษณะที่สามของความสัมพันธ์ของเรากับพระเจ้าเป็นไปได้โดยทางพระเยซูคริสต์คือสิ่งที่จะเกิดขึ้นเมื่อ
พระคริสต์เสด็จกลับมา ในเวลานั้น ผู้ที่อยู่ “ในพระคริสต์” (โรม 8:1)
ผู้ซึ่งมีพระวิญญาณของพระเจ้าจะได้รับอาณาจักรของพระเจ้าเป็นมรดก—

กลายเป็นวิญญานอมตะในครอบครัวนิรันดร์ของพระเจ้าผ่านการเป็นขึ้นจากตายไปสู่ชีวิตนิรันดร์ (1 โครินธ์ 15:50-54) . ในฐานะกษัตริย์และปุโรหิต พวกเขาจะช่วยพระคริสต์ในการปกครองเหนือประชาชาติ (วิวรณ์ 5:10; 11:15)

ไม่ควรเน้นด้านใดด้านหนึ่งของพระกิตติคุณมากกว่าอีกด้านหนึ่ง
ทั้งสามคนไม่สามารถละเลยโดยไม่บิดเบือนพระกิตติคุณที่พระเยซูและอัครสาวกสอน
ทั้งสามอย่างนี้เป็นองค์ประกอบสำคัญของพระกิตติคุณแห่งอาณาจักรของพระเจ้า

พระเมสสิยาห์จะนำประชาชาติอื่นมาอยู่ภายใต้การปกครองของพระองค์หรือไม่?

“ต่อมาในยุคสุดท้ายนี้ภูเขาของพระเจ้า จะตั้งขึ้นบนยอดภูเขา และจะยกสูงขึ้นเหนือเนินเขา และประชาชาติทั้งปวงจะหลั่งไหลมาที่นั่น คนเป็นอันมากจะมาพูดว่า 'มาเถิด ให้เราขึ้นไปบนภูเขาของพระยาห์เวห์ไปยังพระนิเวศของพระเจ้าของยาโคบ พระองค์จะทรงสอนแนวทางของพระองค์แก่เรา และเราจะดำเนินในทางของพระองค์' เพราะธรรมเนียมปฏิบัติและพระวาระของพระเจ้าจะออกไปจากศิโยน” (อิสยาห์ 2:2-3)

ขอให้สังเกตว่าอาณาจักรของพระเจ้าซึ่งสถาปนาโดยพระเยซูคริสต์จะควบคุมอาณาจักรต่างๆ ทั่วโลก จะเป็นอาณาจักรที่แท้จริงแทนที่ระบบการปกครองปัจจุบันซึ่งปฏิเสธที่จะยอมรับและบังคับใช้กฎหมายของพระเจ้าเป็นเจ้า อาณาจักรแห่งพระเจ้านี้จะกลายเป็นจริงเมื่อพระคริสต์เสด็จกลับมา

พระเยซูคริสต์จะทรงจัดการกับคนที่ไม่ยอมมาที่เยรูซาเล็มเพื่อนมัสการพระองค์ตามที่พระองค์ทรงบัญชาอย่างไร?

“และเหตุการณ์จะบังเกิดขึ้นคือทุกคนที่เหลื่ออยู่จากประชาชาติทั้งปวงที่ยกทัพมาตีกรุงเยรูซาเล็มจะขึ้นไปนมัสการกษัตริย์ปีแล้วปีเล่า พระเยโฮวาห์ และถือเทศกาลอยู่เพิง และจะเป็นครอบครัวได้ในโลกที่ไม่ได้ขึ้นมายังกรุงเยรูซาเล็มเพื่อนมัสการกษัตริย์ พระเยโฮวาห์ จะไม่มีฝนตกลงมาบนเขาเหล่านั้น ถ้าครอบครัวอียิปต์ไม่เข้ามาและฝนก็จะมี พวกเขาจะได้รับภัยพิบัติซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงใช้โจมตีบรรดาประชาชาติที่ไม่มาถือเทศกาลอยู่เพิง” (เศคาริยาห์ 14:16-18)

ชาติที่สูญเสียแหล่งน้ำจะตระหนักได้ในไม่ช้าว่าการอยู่รอดขึ้นอยู่กับความปรารถนาดีของกษัตริย์องค์ไหน มีในกรุงเยรูซาเล็ม

ในที่สุดทุกประชาชาติจะตอบรับการเรียกของพระคริสต์และมาที่กรุงเยรูซาเล็มเพื่อเรียนรู้วิถีทางของพระเจ้า

จะเกิดอะไรขึ้นกับพื้นที่แห่งแสงรอบกรุงเยรูซาเล็ม?

“เพราะพระยาห์เวห์จะทรงเล่าโลมศิโยน พระองค์จะทรงเล่าโลมที่ทิ้งร้างทั้งหมดของเธอ
พระองค์จะทรงทำให้ถิ่นทุรกันดารของเธอเหมือนสวนเอเดน
และทะเลทรายของเธอเหมือนสวนของพระเยโฮวาห์ จะพบความชื่นบานและความยินดีอยู่ในนั้น
การขอบพระคุณและเสียงดนตรี” (อิสยาห์ 51:3)

“ทะเลทรายจะเปรมปรีดีและเป่งบานเหมือนดอกกุหลาบ

มันจะผลิดอกออกผลอย่างอุดมและเปรมปรีดีด้วยความสุขและการร้องเพลง”

“เราจะเปิดแม่น้ำในที่สูงที่รกร้างว่างเปล่า และน้ำพุในหุบเขา เราจะให้ถิ่นทุรกันดารเป็นสระน้ำ
และที่แห่งเป็นน้ำพุ เราจะปลูกต้นสนสีดาร์ ต้นกระถินเทศ ต้นน้ำมันเขียว และต้นน้ำมันในถิ่นทุรกันดาร
เราจะตั้งต้นไซเปรส ต้นสนเขา และต้นกระบองไว้นะทะเลทราย เพื่อพวกเขาจะให้เห็นและรู้
และพิจารณาและเข้าใจร่วมกันว่าพระหัตถ์ของพระยาห์เวห์ทรงกระทำการนี้
และองค์บริสุทธิ์แห่งอิสราเอลได้สร้างมันขึ้น ” (อิสยาห์ 41:18-20)

“ถิ่นทุรกันดารและที่รกร้างว่างเปล่าจะยินดีสำหรับพวกเขา

และทะเลทรายจะชื่นชมยินดีและผลิดอกออกผลเหมือนดอกกุหลาบ

มันจะบานสะพรั่งอย่างอุดมและเปรมปรีดีด้วยความสุขและการร้องเพลง สง่าราศีแห่งเสบานอนจะมอบให้ .

. พวกเขาจะให้เห็นสง่าราศีของพระยาห์เวห์ ความยิ่งใหญ่ของพระเจ้าของเรา . .

แผ่นดินที่แห้งผากจะกลายเป็นสระน้ำ และแผ่นดินที่กระหายน้ำจะเป็นน้ำพุ

ในท่าอ้ายของสุนัขจิ้งจอกซึ่งแต่ละตัวนอนอยู่ จะมีหญ้ามีต้นอ้อและพงหญ้า” (อิสยาห์ 35:1-2, 7)

“เราจะเปิดแม่น้ำในที่สูงที่รกร้างว่างเปล่า และน้ำพุในหุบเขา เราจะทำถ้ำกันดารให้เป็นสระน้ำ และที่แห้งเป็นน้ำพุ”

การเปลี่ยนแปลงเหล่านี้จะมีผลอย่างไรต่อการเกษตร?

พระเยโฮวาห์ตรัสว่า "ดูเถิด วันเวลาก็ใกล้เข้ามา
เมื่อคนใดจะทันคนเกี่ยวและคนย่ำผลองุ่นจะทันคนหว่าน ภูเขาจะมีน้ำองุ่นหยด
และเนินเขาทั้งหมดจะมีน้ำองุ่นไหลมาด้วย” (อาโมส 9:13)

นอกจากการเปลี่ยนแปลงของผืนดินแล้ว สัตว์ป่าจะเปลี่ยนแปลงไปอย่างไร?

“สุนัขป่าจะอยู่กับลูกแกะด้วย เสือดาวจะนอนอยู่กับลูกแพะ ลูกวัวกับสิงโตหนุ่มและสัตว์อ้วนพีด้วยกัน
และเด็กน้อยจะนำพวกเขาไป วัวและหมีจะกินหญ้า ลูกอ่อนของเขาจะนอนด้วยกัน
และสิงโตจะกินฟางเหมือนวัว เด็กที่กินนมจะเล่นที่รูของงูเห่า
และเด็กที่หย่านมแล้วให้ยื่นมือเข้าไปในถ้ำงูพิษ” (อิสยาห์ 11:6-8)

จะเกิดอะไรขึ้นกับสุขภาพของประชาชนในช่วงเวลานี้?

“แล้วตาของคนตาบอดจะเปิดออก และหูของคนหูหนวกจะถูกเปิดออก
แล้วคนง่อยจะกระโดดเหมือนกวาง และลิ้นของคนใบ้จะร้องเพลง เพราะน้ำจะพุ่งออกมาในถ้ำกันดาร
และลำธารในทะเลทราย” (อิสยาห์ 35:5-6)

พระคริสต์จะยุติสงครามและความรุนแรงหรือไม่?

“พระองค์จะทรงพิพากษาระหว่างชนชาติต่างๆ เป็นอันมาก และทรงตีเยนประชาชาติที่เข้มแข็งซึ่งอยู่ห่างไกล เขาจะตีดาบของเขาให้เป็นผลไม้ดนา และหอกของเขาให้เป็นขอเล่มหญ้า ประชาชาติจะไม่ยกดาบต่อสู้ประชาชาติ และพวกเขาจะไม่เรียนรู้สงครามอีกต่อไป แต่ทุกคนจะนั่งอยู่ใต้เถาองุ่นของตนและใต้ต้นมะเดื่อของตนและจะไม่มีใครสร้างความเกรงกลัวให้; เพราะพระยาห์เวห์พูดเช่นนั้น” (มีคาห์ 4:3-4)

ในที่สุดโลกจะประสบกับความสงบสุขหรือไม่?

“ประชากรของเราจะสร้างบ้านและอาศัยอยู่ในนั้น ปลูกสวนองุ่นและกินผลของมัน จะไม่สร้างให้ผู้อื่นอยู่หรือปลูกไว้ให้ผู้อื่นกิน พวกเขาจะมีอายุยืนเหมือนต้นไม้ และคนที่เราเลือกไว้จะได้รับผลแห่งน้ำพักน้ำแรงของพวกเขา พวกเขาจะไม่ตรากตรำทำงานโดยเปล่าประโยชน์หรือเลี้ยงลูกด้วยความโศคราย เพราะพวกเขาและลูกหลาน [ลูกหลาน] หลังจากพวกเขาเป็นเผ่าพันธุ์ที่ได้รับพรจากพระเจ้า” (อิสยาห์ 65:21-23, มีการแปลพระคัมภีร์เป็นภาษาไทยหลายแบบ)

“พวกเขาจะไม่ทำร้ายหรือทำลายทั่วภูเขาบริสุทธิของเรา เพราะแผ่นดินโลกจะเต็มไปด้วยความรู้ถึงพระยาห์เวห์เหมือนน้ำที่ท่วมทะเล” (อิสยาห์ 11:9)

อาณาจักรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า ภายใต้การดูแลของพระเยซูคริสต์ จะนำพรแห่งสันติสุขและความเจริญรุ่งเรืองมาสู่โลก พระเจ้าจะทรงคืนสิ่งที่พระองค์ทรงถอนออกไปเมื่อทรงขับไล่อัดัมและอีฟออกจากสวนเอเดน การเข้าถึงความรู้ของพระองค์ผ่านทางต้นไม้แห่งชีวิต (วิวรณ์ 22:1-2) สันติภาพสากลจะบังเกิดผล พระเจ้าจะไม่ยอมให้ผู้ใด มนุษย์หรือสัตว์ร้าย ทำอันตรายต่อส่วนใดส่วนหนึ่งของการสร้างของพระองค์

สาระสำคัญของ 'ข่าวประเสริฐอันเป็นนิจ

อัครสาวกยอห์นบอกเราว่าในนิมิต

“ข้าพเจ้าเห็นทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่งเหาะไปในท้องฟ้าเพื่อประกาศข่าวประเสริฐอันเป็นนิจแก่คนทั้งหลายที่อยู่บนแผ่นดินโลก ต่อทุกชาติ ทุกเผ่า ทุกภาษา และทุกผู้คน .”

สังเกตรสาระสำคัญของพระกิตติคุณอันเป็นนิจ: “จงยำเกรงพระเจ้าและถวายพระสิริแด่พระองค์ . . และนมัสการพระองค์ผู้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก ทะเลและน้ำพุ” (วิวรณ์ 14:6-7)

ข่าวสารของพระเจ้าที่ส่งถึงมนุษย์นั้นเป็นนิรันดร์และสม่ำเสมอ

พระองค์เน้นเสมอถึงความสำคัญของการมีความสัมพันธ์กับพระองค์ในฐานะผู้สร้างของเรา

พระองค์ตรัสกับอับราฮัมว่า

“และเราจะตั้งพันธสัญญาของเราระหว่างเรากับเจ้ากับเชื้อสายของเจ้าในชั่วอายุของพวกเขา เป็นพันธสัญญานิรันดร์ในการเป็นพระเจ้าของเจ้าและลูกหลานของเจ้าภายหลังเจ้า” (ปฐมกาล 17:7)
ต่อมาพระเจ้ก็พูดทำนองเดียวกันซ้ำกับชนชาติอิสราเอล (เฉลยธรรมบัญญัติ 29:13)

คำว่าอาณาจักรของพระเจ้ามีความหมายมากกว่าการปกครองกฎอันชอบธรรมของพระเจ้าทั่วโลกของพระเยซูคริสต์ นอกจากนี้ยังรวมถึงบุรุษบิดาของพระเจ้า—ครอบครัวของพระเจ้าด้วย พระองค์ทรงเปิดเผยว่า สมาชิกของครอบครัวนั้น ซึ่งพระองค์กำลังอยู่ในกระบวนการสร้าง คือบุตรและธิดาของพระองค์เองที่จะแบ่งปันกับพระคริสต์ในการบริหารกฎหมายของพระเจ้าเหนือประชาชาติ

พระเยซูทรงสัญญาว่า “ผู้ใดมีชัยชนะ เราจะให้หนึ่งกับเราบนบัลลังก์ของเรา เหมือนที่เราได้ชนะแล้วและนั่งร่วมกับพระบิดาของเราบนบัลลังก์ของพระองค์” (วิวรณ์ 3:21)
พวกเขาจะอย่างไร? “และผู้ใดมีชัยชนะและรักษางานของเราจนถึงที่สุด เราจะให้ผู้นั้นมีอำนาจเหนือประชาชาติ” (วิวรณ์ 2:26)

มีความสัมพันธ์ที่โดดเด่นระหว่างพระเยซูคริสต์และผู้ที่จะแบ่งปันความรับผิดชอบกับพระองค์ในอาณาจักรของพระเจ้า “ในการนำบุตรชายหลายคนมาสู่ความรุ่งโรจน์ เป็นการเหมาะสมที่พระเจ้าซึ่งทุกสิ่งดำรงอยู่เพื่อพระองค์และโดยพระองค์ จะทรงทำให้ผู้สร้างความรอดของพวกเขาสมบูรณ์แบบผ่านความทุกข์ยาก ทั้งผู้ที่ชำระมนุษย์ให้บริสุทธิ์และผู้ชำระให้บริสุทธิ์ต่างก็เป็นครอบครัวเดียวกัน ดังนั้นพระเยซูจึงไม่ละอายที่จะเรียกพวกเขาว่าพี่น้อง” (ฮีบรู 2:10-11, พระคัมภีร์ฉบับภาษาไทย)

พวกเขาไม่เพียงแต่เป็นพี่น้องชายหญิงของพระเยซูคริสต์เท่านั้น แต่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าพระบิดายังถือว่าพวกเขาเป็นบุตรธิดาของพระองค์ด้วย “ดังที่พระเจ้าตรัสว่า ‘เราจะอยู่ในพวกเขาและดำเนินท่ามกลางพวกเขา เราจะเป็นพระเจ้าของพวกเขา และพวกเขาจะเป็นประชากรของเรา . . . เราจะเป็นบิดาของเจ้า และเจ้าจะเป็นบุตรชายและบุตรสาวของเรา พระยาห์เวห์ผู้ทรงฤทธานุภาพตรัสดังนี้’” (2 โครินธ์ 6:16-18)

พระเยซูเปรียบอาณาจักรของพระเจ้าเป็น “เมล็ดมัสตาร์ด . . . ซึ่งแท้จริงแล้วเป็นเมล็ดที่น้อยที่สุด แต่เมื่อมันโตขึ้นมันก็ใหญ่โตกว่าผักและกลายเป็นต้นไม้ จนนกในอากาศมาทำรังที่กิ่งของมัน” (มัทธิว 13:31-32)

พระกิตติคุณเป็นเรื่องราวของการที่พระเจ้าทรงสร้างครอบครัวของพระองค์โดยเรียกคนกลุ่มเล็กๆ จำนวนหนึ่งออกมาจากโลก ซึ่งจะเพิ่มจำนวนและขอบเขตเหมือนเมล็ดมัสตาร์ดจนกว่าโลกจะเต็มไปด้วยบุตรธิดาของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า

ไม่น่าแปลกใจที่พระเยซูคริสต์ว่า “ปล่อยให้เด็กเล็กๆ มาหาเรา อย่าห้ามพวกเขา เพราะอาณาจักรของพระเจ้ามาจากสิ่งเหล่านี้” (มาระโก 10:14)

อาณาจักรของพระเจ้าจะประกอบด้วยบุตรธิดาของพระเจ้าที่ได้รับของประทานแห่งชีวิตนิรันดร์ในฐานะวิญญาณเมื่อพระเยซูคริสต์เสด็จกลับมา

อัครสาวกเปาโลอธิบายว่าสิ่งนี้จะเกิดขึ้นได้อย่างไร “พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าหมายความว่าเนื้อและเลือดจะรับอาณาจักรของพระเจ้าเป็นมรดกไม่ได้ การทุจริตไม่สืบทอดความทุจริต ดูเถิด ข้าพเจ้าบอกความลึกลับแก่ท่านว่า เราทุกคนจะไม่หลับไหล แต่เราทุกคนจะเปลี่ยนไป—ชั่วพริบตาเดียวเมื่อเปาโลครั้งสุดท้าย เพราะเสียงแตรจะดังขึ้น และคนตายจะฟื้นคืนชีพโดยไม่เนาเปื่อย และเราจะเปลี่ยนแปลง เพราะว่สิ่งซึ่งเปื่อยเน่านี้จะต้องสวมซึ่งไม่เนาเปื่อย และสัตว์ที่ตายนี้จะต้องสวมซึ่งอมตะ” (1 โครินธ์ 15:50-53)

ให้สวมความเป็นอมตะ” (1 โครินธ์ 15:50-53) ตั้งแต่เริ่มต้น พระเจ้าทรงต้องการมอบของขวัญล้ำค่าที่สุดแก่มนุษย์ นั่นคือของขวัญแห่งชีวิตนิรันดร์ในฐานะสมาชิกคนหนึ่งในครอบครัวของพระองค์ในอาณาจักรของพระเจ้า แม้ในขณะที่อาดัมและเอวาถูกพาออกจากสวนเอเดนเพราะบาปของพวกเขา พระเจ้าได้ทรง

วางแผนโอกาสใหม่ให้มนุษย์มีส่วนร่วมในความสัมพันธ์ในครอบครัวอันเป็นที่รัก เป็นส่วนตัว และเป็นนิรันดร์กับพระองค์

พระเยซูคริสต์กำลังเตรียมการสำหรับราชอาณาจักรและอนาคตร่วมกับเรา (ยอห์น 14:1-3) พระเจ้าพระบิดาทรงเปิดโอกาสให้เราเข้าสู่อาณาจักรในฐานะบุตรอมตะของพระองค์เอง ดังที่อัครทูตเปาโลกล่าวไว้ว่า “ท่านทราบวิธีที่เราเตือนสติ ปลอบโยน และกำชับท่านทุกคนในฐานะบิดาที่ปฏิบัติต่อบุตรของตน ให้ท่านดำเนินชีวิตอย่างคู่ควรกับพระเจ้าผู้ทรงเรียกท่านเข้าสู่อาณาจักรและรัศมีภาพของพระองค์” (1 เธสะโลนิกา 2:11-12)

อะไรคือกุญแจสู่การเปลี่ยนแปลงที่ยอดเยียมนี้?
“แต่ที่นี่เป็นพันธสัญญาซึ่งเราจะกระทำกับวงศ์วานอิสราเอลภายหลังวันเหล่านั้น พระเจ้าตรัสดังนี้แหละ เราจะบรรจุนิยามบัญญัติของเราไว้ในจิตใจของเขาทั้งหลาย และจารึกไว้ในใจของเขาทั้งหลาย และเราจะเป็นพระเจ้าของพวกเขา และพวกเขาจะเป็นประชากรของเรา ทุกคนจะไม่สอนเพื่อนบ้านของตนอีกต่อไป และทุกคนจะสอนพี่น้องของตนว่า 'จงรู้จักพระเยซูคริสต์'”

เพราะพวกเขาทุกคนจะรู้จักเรา ตั้งแต่คนเล็กน้อยที่สุดไปจนถึงคนใหญ่โตที่สุด พระเจ้าตรัสดังนี้แหละ เพราะเราจะยกโทษความชั่วช้าของเขา และเราจะไม่จดจำบาปของเขาอีกต่อไป” (เยเรมีย์ 31:33-34)

มนุษย์ไม่สามารถบรรลุการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและหัวใจอันน่าทึ่งนี้ได้ด้วยตัวมนุษย์เอง สิ่งนี้จะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อพระวิญญูญาณของพระเจ้าทำงานในความคิดและจิตใจของพวกเขา ทำให้พวกเขาเชื่อฟังพระบัญญัติของพระองค์จากหัวใจ (เศคาริยาห์ 4:6; เอเสเคียล 36:25-37) พระเจ้าจะเปลี่ยนธรรมชาติของมนุษย์

จากนั้นมนุษย์สามารถเริ่มบรรลุศักยภาพทางจิตวิญญูญาณที่ไร้ขีดจำกัดได้ จากนั้นพระเจ้าจะทรงปั้นทุกคน—ทุกเชื้อชาติและทุกชาติ—ให้เป็นภาพลักษณ์ทางวิญญูญาณ ซึ่งเป็นความตั้งใจดั้งเดิมของพระองค์

พระเยโฮวาห์ตรัสว่า "ดูเถิด วันเวลาที่ใกล้เข้ามา เมื่อคนไถจะทันคนเกี่ยว และคนย่ำผลองุ่นจะทันคนที่หว่านเมล็ดองุ่น ภูเขาจะมีน้ำองุ่นหยดลงมา และเนินเขาทั้งหมดจะมีน้ำองุ่นไหลริน"

สรุป

โลกของเราถูกรอบงำโดยผู้หลอกลวงผู้ยิ่งใหญ่ ชาตานิปีศาจ พระเยซูคริสต์เสด็จมาเพื่อแจ้งข่าวดี ข่าวประเสริฐ เรื่องอาณาจักรของพระเจ้า เขาเป็น “ขุนนางบางคน [ที่] ไปเมืองไกลเพื่อรับอาณาจักรเป็นของตนเองและจะกลับมา” ซึ่งพระองค์ตรัสเกี่ยวกับคำอุปมาเรื่องหนึ่งของพระองค์ (ลูกา 19:12) เขาบอกให้เราอธิษฐาน: “อาณาจักรของคุณมา พระประสงค์ของพระองค์จะสำเร็จในโลกเหมือนในสวรรค์” (มัทธิว 6:10)

มองหาความหวังอันเปี่ยมสุขและการปรากฏอันรุ่งโรจน์ของพระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่และพระเยซูคริสต์พระผู้ช่วยให้รอดของเรา” (ทิตัส 2:11-13)

ในระหว่างนี้ “ข่าวประเสริฐเรื่องอาณาจักรนี้จะประกาศไปทั่วโลกเพื่อเป็นพยานแก่ทุกประชาชาติแล้วจุดจบจะมาถึง” (มัทธิว 24:14)

ผู้รับใช้ที่ซื่อสัตย์ของพระเจ้าจะยังคงปฏิบัติตามพระบัญชาของพระคริสต์ที่มีต่อผู้ติดตามพระองค์: “จงเข้าไปในทุกแห่งในโลกและประกาศข่าวประเสริฐแก่มนุษย์ทุกคน” (มาระโก 16:15)

ผู้รับใช้ที่ซื่อสัตย์ของพระเจ้าจะยังคงปฏิบัติตามคำสั่งของพระคริสต์ต่อผู้ติดตามพระองค์ที่ว่า “จงออกไปทั่วโลกและประกาศข่าวประเสริฐแก่คนทั้งปวง”

เพื่อให้เข้าใจประเด็นที่ครอบคลุมในบทเรียนนี้ได้ดีขึ้น โปรดขอหนังสือเล่มเล็กต่อไปนี้ฟรี:

- พระกิตติคุณแห่งราชอาณาจักร.
- คุณสามารถเข้าใจคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์ได้
- เราอยู่ในยุคสุดท้ายหรือไม่?
- คริสตจักรที่พระเยซูสร้างขึ้น
- พระเยซูคริสต์: เรื่องจริง
- โศกชะตาของคุณคืออะไร?
- ถนนสู่ชีวิตนิรันดร์
- เปลี่ยนจากชีวิตของคุณ: กระบวนการของการกลับใจใหม่
- คุณสามารถมีศรัทธาที่มีชีวิตได้

โปรดติดต่อสำนักงานของเราในประเทศของคุณ (หรือประเทศใกล้บ้านคุณ) เว็บไซต์ของเราที่

www.gnmagazine.org

จุดที่ต้องไตร่ตรอง

คำถามเหล่านี้มีไว้เพื่อช่วยในการศึกษา
เพื่อกระตุ้นความคิดเพิ่มเติมเกี่ยวกับแนวคิดที่กล่าวถึงในบทเรียนนี้
และเพื่อช่วยให้คุณนำไปใช้ในระดับส่วนตัว
เราขอแนะนำให้คุณใช้เวลาเขียนคำตอบสำหรับคำถามเหล่านี้และเปรียบเทียบกับพระคัมภีร์ที่นำมา
โปรดอย่าลืมนำสิ่งที่เขียนความคิดเห็นหรือคำแนะนำใดๆ ถึงเรา
รวมถึงคำถามเกี่ยวกับหลักสูตรหรือบทเรียนนี้

• ใครคือพระเจ้าในยุคที่เรามีชีวิตอยู่? ใครโน้มน้าวใจผู้คนที่ว่าวิถีทางของพระเจ้านั้นโง่เขลา? (1 โครินธ์ 2:14; 2 โครินธ์ 4:4, 11:13-15; เอเฟซัส 2:2)

• ลูกหลานของอับราฮัมกลายเป็นอาณาจักรที่แท้จริงของอิสราเอล
มีการตั้งราชวงศ์ของกษัตริย์ขึ้นเหนืออาณาจักรนั้น ใครเกิดมาเพื่อสืบทอดบัลลังก์เพื่อปกครองอาณาจักรนี้?
(มัทธิว 1:1; ลูคา 1:32; กิจการ 13:21-23)

• จะเกิดอะไรขึ้นกับอาณาจักรต่างๆ ของโลกนี้
ซึ่งเป็นตัวแทนของรูปปั้นในความฝันของเนบูคัดเนสซาร์? (ดาเนียล 2:34-35)

• อะไรคือ “ข่าวดี” จากคำพยากรณ์ของดาเนียล? อาณาจักรของใครจะมาแทนที่อาณาจักรของมนุษย์?
(ดาเนียล 2:44)

• ใครเกิดมาเพื่อเป็นราชาเหนือราชาทั้งหมด ปกครองอาณาจักรทางกายภาพบนโลก? (อิสยาห์ 9:6-7;
วิวรณ์ 17:14; ดาเนียล 7:13-14)

• ตั้งแต่เริ่มต้นการปฏิบัติศาสนกิจบนแผ่นดินโลกของพระเยซู อะไรคือจุดสนใจหลักของพระองค์?
(มาระโก 1:14; ลูคา 8:1; กิจการ 1:3; มัทธิว 28:19-20; ลูคา 9:1-2; มัทธิว 24:14; มาระโก 16:15)

• เราต้องขยันหมั่นเพียรต่อต้านข่าวประเสริฐเท็จที่อาจบิดเบือนคำสอนของพระคริสต์หรือไม่?
(กาลาเทีย 1:6; 2 เปโตร 2:1-2; กาลาเทีย 1:8-9)

• ใครจะปกครองร่วมกับพระคริสต์ในอาณาจักรของพระองค์บนโลก? (วิวรณ์ 20:6; วิวรณ์ 3:21; วิวรณ์ 5:10)

• โลกจะเปลี่ยนแปลงไปอย่างไรภายใต้การปกครองใหม่นี้? (อิสยาห์ 51:3; 41:18-20; 35:1-2, 7; 11:6-8; 35:5-6; มีคาห์ 4:3-4; อิสยาห์ 11:9; เยเรมีย์ 31:31-34)